

มหาวิทยาลัยโลว์คริสเตียน
หลักสูตรการเรียน
วิชา พันธกิจการช่วยเหลือที่เหนือธรรมชาติ
สอนโดย อัครทูต พอล ยัง

วัตถุประสงค์ของวิชา

1. เพื่อเข้าใจถึงของประทานการช่วยเหลือที่เหนือธรรมชาติ
2. เพื่อเรียนรู้ถึงความหลากหลายของประทานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในพันธกิจการช่วยเหลือ
3. เพื่อศึกษาถึงลักษณะฝ่ายวิญญาณของผู้รับใช้ของพระเจ้า
4. เพื่อศึกษาถึงการเจิมที่มายังผู้รับใช้แห่งพันธกิจการช่วยเหลือ
5. เพื่อช่วยให้ผู้เชื่อแต่ละคนค้นพบถึงที่เฉพาะแห่งการรับใช้ของพวกเขา
6. เพื่อเรียนรู้ถึงวิธีหลีกเลี่ยงการเหนื่อยล้าหมดแรงในพันธกิจการช่วยเหลือ

หน่วยกิตของวิชา

วิชานี้มี 3 หน่วยกิต

ตำรา

ชื่อ

ชีวิตพระกาย

ชื่อผู้เขียน

เรย์ ซี. สเตคแมน

ข้อกำหนดของวิชา

1. อ่านตำราที่ได้กำหนดไว้
2. ฟังหรือดูวิดีโอบันทึกการสอน
3. เขียนวิจารณ์หนังสือ
4. สัมภาษณ์ผู้รับใช้แห่งพันธกิจการช่วยเหลือ
5. สอบ

การให้คะแนน

1. การเขียนวิจารณ์หนังสือ	20 คะแนน
2. การสัมภาษณ์ผู้รับใช้แห่งพันธกิจการช่วยเหลือ	10 คะแนน
3. สอบ	70 คะแนน

การสัมภาษณ์ผู้รับใช้แห่งพันธกิจการช่วยเหลือ

งานมอบหมาย: เขียนบทสัมภาษณ์ใครสักคนที่ได้รับใช้ในพันธกิจการช่วยเหลือในคริสตจักรท้องถิ่นของคุณมาสัก 2-3 หน้า กำหนดส่ง 1 อาทิตย์หลังจากการจบวิชานี้ คุณอาจใช้คำถามดังต่อไปนี้หรือตั้งคำถามขึ้นมาเอง

ตัวอย่างคำถาม:

I. ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติบุคคล

1. ชื่อผู้ถูกสัมภาษณ์:
2. คริสตจักร:
3. หน้าที่ปัจจุบันในคริสตจักร:

II. เบื้องหลังทางพันธกิจ

1. คุณได้เกี่ยวข้องกับกรรับใช้ในคริสตจักรมานานแค่ไหน?
2. ตำแหน่งแรกของคุณในการช่วยเหลือคืออะไร? ทำไมคุณสมัครใจทำ?
3. มีตำแหน่งอื่นๆ ที่คุณเคยปรนนิบัติรับใช้ไหม?
4. คุณเคยเห็นการที่พระเจ้าได้นำอย่างก้าวของคุณที่จะเตรียมคุณสำหรับตำแหน่งพันธกิจในปัจจุบันของคุณไหม?
5. คุณเคยต้องการที่จะเลิกรับใช้ไหม? ทำไมคุณไม่ได้เลิกรับใช้?

III. การมีประสบการณ์กับสิ่งเหนือธรรมชาติ

1. มีครั้งใดบ้างที่คุณ ได้รู้สึกถึงความสามารถที่เหนือธรรมชาติต่างๆ ของพระเจ้าไหลผ่านตัวคุณขณะที่คุณ ได้ทำการปรนนิบัติต่อผู้อื่น?

IV. รางวัลของความสัตย์ซื่อ

1. คุณเคยเห็นพระหัตถ์ของพระเจ้าได้ให้รางวัลแก่คุณสำหรับความสัตย์ซื่อของคุณไหม?

V. ถ้อยคำแห่งคำแนะนำ

1. มีคำแนะนำอะไรบ้างสำหรับผู้เพิ่งเริ่มต้นในพันธกิจการช่วยเหลือ?

ให้ทำการจดบันทึกเมื่อทำการสัมภาษณ์ คุณสามารถแบ่งเป็นหัวข้อย่อยดังตัวอย่างข้างบน หรือตั้งขึ้นมาเอง ที่สำคัญคือต้องแบ่งเป็นวรรคตอน

พันธกิจการช่วยเหลือ – แบบสำรวจนักศึกษา

ชื่อนักศึกษา (ตัวบรรจง) _____

คริสตจักรที่ไปร่วม _____

คุณเป็นศิษยาภิบาลไหม? _____ คุณเป็นคณงานของคริสตจักรไหม? _____

จงระบุถึงความเกี่ยวข้องใน “พันธกิจการช่วยเหลือ” ในปัจจุบัน และจำนวนปีที่คุณได้รับใช้ในตำแหน่งนี้ (ดูหน้าต่อไป สำหรับตำแหน่งงานต่างๆ ในพันธกิจการช่วยเหลือ)

จงระบุถึงความเกี่ยวข้องใน “พันธกิจการช่วยเหลือ” ในอดีต และจำนวนปีที่คุณได้รับใช้ในตำแหน่งเหล่านี้

กรุณาส่งใบนี้แก่ผู้สอน ณ วันที่สองของวิชานี้

ตำแหน่งงานต่างๆ ในพันธกิจการช่วยเหลือ

นี่เป็นรายชื่อส่วนหนึ่งของตำแหน่งต่างๆ ในพันธกิจการช่วยเหลือ จงเขียนรายชื่อของตำแหน่งอื่นๆ ของพันธกิจการช่วยเหลือเท่าที่คุณสามารถคิดออกได้ – แม้ว่าสิ่งเหล่านั้นอาจจะไม่มีในคริสตจักรของคุณก็ตาม

_____ ครูสอนรวีวันอาทิตย์	_____ กลุ่มบุรุษหรือกลุ่มสตรี
_____ ผู้เลี้ยงเด็ก	_____ พันธกิจอาหาร
_____ ผู้ช่วยครู	_____ พันธกิจเรือนจำ
_____ ปฏิคม	_____ พันธกิจสำหรับผู้เจ็บป่วย
_____ คนต้อนรับ	_____ การประกาศตามบ้าน
_____ ผู้ดูแลลานจอดรถ	_____ พันธกิจรถบัส
_____ ผู้รักษาความปลอดภัย	_____ พันธกิจอนุชน
_____ โต้ะข้อมูลข่าวสาร	_____ พันธกิจหุ่นกระบอก
_____ คนถ่ายวิดีโอ	_____ อาหารเที่ยงแห่งการสามัคคีธรรม
_____ นักดนตรี	_____ กรรมการ
_____ นักร้องทีมนมัสการ	_____ ทีมนักแสดง
_____ คณะนักร้อง	_____ แสงสี
_____ ห้องควบคุมเสียง	_____ ผู้รับใช้หรือนักเทศน์ฆราวาส
_____ ห้องทรัพยากร	_____ ผู้ปกครอง
_____ นักอธิษฐานวิงวอนเพื่อ	_____ มัคทายก
_____ การอธิษฐานลูกโซ่	_____ การสนับสนุนด้านเลขานุการ
_____ ผู้ให้คำปรึกษา	_____ คนทำบัญชี
_____ งานบำรุงรักษา	_____ การจัดเตรียมพิธีมหาสนิท
_____ งานภารโรง	_____ คนงานบนเวที
_____ งานก่อสร้าง	_____ ผู้ที่คอยพยุงคนเมื่อมีการล้ม
_____ คนขับรถตู้	_____ คณะกรรมการมิชชั่น
_____ ช่างยนต์	_____ ผู้ประสานงานทีมมิชชั่น
_____ ช่างเทคนิคระบบคอมพิวเตอร์	_____ นักศึกษาฝึกงานพันธกิจ
_____ จดหมายแจ้งข่าวหรือสูจิบัตร	_____ พันธกิจการสร้างสาวก
_____ นักพิมพ์ดีด	_____
_____ กลุ่มเซลล์ตามบ้าน	_____
_____ กลุ่มดูแลแบบครอบครัว	_____

พันธกิจการช่วยเหลือที่เหนือธรรมชาติ

ตอนที่ 1

I. บทนำ: คำพยานของผู้สอนในฐานะผู้รับใช้ในพันธกิจการช่วยเหลือ

II. พันธกิจการช่วยเหลือคืออะไร?

ก. พระเยซูได้เจิมและตั้งบรรดาอัครทูต ผู้เผยพระวจนะ ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ ศิษยาภิบาลและอาจารย์ไว้ในคริสตจักร

และพระองค์เองประทานให้บางคนเป็นอัครทูต บางคนเป็นผู้เผยพระวจนะ บางคนเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐ บางคนเป็นศิษยาภิบาลและอาจารย์ เพื่อเตรียมชนมิกชนสำหรับการปรนนิบัติและการเสริมสร้างพระกายของพระคริสต์ จนกว่าเราทุกคนจะบรรลุถึงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในความเชื่อและในความรู้ถึงพระบุตรของพระเจ้า บรรลุถึงความเป็นผู้ใหญ่ คือ โตเต็มถึงขนาดความบริบูรณ์ของพระคริสต์ (เอเฟซัส 4:11-13)

1. บ่อยครั้งถูกเรียกว่าพันธกิจทั้ง “ห้าอย่าง” หรือ “ของประทานแห่งพันธกิจทั้งห้าอย่าง”
2. บรรดาผู้ที่ถูกเรียกสู่พันธกิจทั้งห้าอย่างจะถูกเสริมสร้างด้วยการทรงเจิมที่เหนือธรรมชาติห้าอย่าง – เครื่องมือที่เหนือธรรมชาติซึ่งจะทำให้งานสำเร็จ
3. งานของพวกเขาก็คือที่จะเตรียมคนอื่นสำหรับงานรับใช้และเพื่อเสริมสร้างกายของพระคริสต์

ข. มีพันธกิจช่วยเหลืออีกด้วย นั่นคือ การทรงเรียกที่เหนือธรรมชาติซึ่งมาพร้อมกับเครื่องมือที่เหนือธรรมชาติ ส่วนท่านทั้งหลายเป็นกายของพระคริสต์ และแต่ละอวัยวะก็เป็นส่วนหนึ่งของกายนั้น พระเจ้าทรงตั้งบางคนไว้ในคริสตจักร คือหนึ่ง บรรดาอัครทูต สอง บรรดาผู้เผยพระวจนะ สาม บรรดาอาจารย์ ต่อจากนั้น ผู้ทำการด้วยฤทธานุภาพ ต่อจากนั้น ของประทานในการรักษาโรค พวกที่ให้ความช่วยเหลือ พวกผู้นำและพวกที่รู้ภาษาแปลกๆ (1 โครินธ์ 12:27-28)

1. ที่นี่ พระคัมภีร์กล่าวถึงรายชื่อของพันธกิจสามอย่างจากห้าอย่าง และจากนั้นก็เพิ่มบทบาทอื่นๆ ที่สมาชิกของกายของพระคริสต์จะปฏิบัติตาม (ดู โยบปลิวที่ 1)
2. จงสังเกตว่า พระเจ้า ได้ตั้งพันธกิจการช่วยเหลือไว้ในคริสตจักร การทรงเรียกสู่พันธกิจการช่วยเหลือก็มีเหตุผลเช่นเดียวกันกับการที่พระเจ้าได้เรียกคุณที่จะมาเป็นผู้เผยพระวจนะหรืออัครทูต
3. ผู้รับใช้ในพันธกิจการช่วยเหลือถูกเจิมอย่างเหนือธรรมชาติเพื่อที่จะรับใช้พระเจ้า โดยรับใช้บรรดาผู้ที่อยู่ในพันธกิจทั้งห้าอย่าง

ก) เมื่อเราศึกษาชีวิตของผู้รับใช้ในพันธกิจการช่วยเหลือในพระคัมภีร์ เราจะเห็นถึงการที่พระเจ้าได้นำพวกเขาอย่างเหนือธรรมชาติและเสริมสร้างพวกเขาด้วยของประทานและการเจิม

ข) เหนือธรรมชาติไม่จำเป็นจะต้องหมายถึง พิเศษ

- 1) บางคนพลาดสิ่งที่เหนือธรรมชาติเพราะว่าพวกเขามองหาสิ่งที่พิเศษ

- 2) พวกเขาพลาดในการรับใช้ในการทรงเรียกที่เหนือธรรมชาติของพันธกิจการช่วยเหลือ เพราะว่าพวกเขามองหาที่พิเศษในพันธกิจ

ค. พันธกิจการช่วยเหลือ คือ “อะไรก็ตามที่ช่วยเหลือ”... อะไรก็ตามที่ช่วยเหลือผู้รับใช้บรรลูลึกลับที่พระเจ้าต้องการทำในคริสตจักร ในเมือง หรือในการประกาศใหญ่

1. คำกรีกที่แปลว่า “การช่วยเหลือ” หมายถึง “ที่จะให้การช่วยเหลือ”
2. พันธกิจการช่วยเหลือช่วยเหลือบรรดาผู้รับใช้ในพันธกิจทั้งห้าอย่างบรรลูลึกลับที่พระเจ้าได้ให้แก่พวกเขา
3. งานของผู้รับใช้ก็คือที่จะแบ่งเบาภาระของผู้รับใช้ในพันธกิจทั้งห้าอย่าง
4. ผู้รับใช้ในพันธกิจการช่วยเหลือก็ดูแลรายละเอียดธรรมดาต่างๆ
  - ก) พันธกิจการช่วยเหลือปฏิบัติการในรายละเอียดตามธรรมดามากยิ่งขึ้นเท่าใด ผู้รับใช้ในพันธกิจทั้งห้าอย่างสามารถจัดจ่อในการทำพันธกิจต่อผู้คนได้มากขึ้นเท่านั้น
  - ข) งานธรรมดาต่างๆ และหน้าที่ต่างๆ อาจรวมถึง การเปลี่ยนผ้าอ้อม การขายหนังสือที่โต๊ะหนังสือ การช่วยบางคนหาที่นั่ง งานธุรการ การนำนมัสการ และอื่นๆ
5. ในฐานะผู้รับใช้ที่ช่วยเหลือ คุณยอมให้ผู้รับใช้ในพันธกิจทั้งห้าอย่างเคลื่อนไปในการทรงเจิมของเขาโดยการเคลื่อนไปในการทรงเจิมของคุณ

III. พันธกิจการช่วยเหลือที่เหนือธรรมชาติตลอดทั่วพระคัมภีร์

ก. พันธกิจการช่วยเหลือในภาคพันธสัญญาเดิม

1. เอลีเอเซอร์ คนใช้ของอับราฮัม
  - ก) ผู้ช่วยส่วนตัวที่ใกล้ชิดเช่นนั้นถูกถือว่าเป็นผู้ที่จะมาเป็นผู้รับมรดก – ปฐมกาล 15:2-3
  - ข) เมื่อถึงเวลาที่จะเสาะหาภรรยาให้อิสอัค อับราฮัมได้ส่งเอลีเอเซอร์ไป ซึ่งเป็นผู้ที่ได้อิทธิฐานและได้รับการช่วยเหลือที่เหนือธรรมชาติ – ปฐมกาล 24:12-16
2. โยเซฟ
  - ก) พระเจ้าทรงสถิตอยู่กับโยเซฟ – ปฐมกาล 39:2, 21 และได้ให้ความสามารถเหนือธรรมชาติแก่เขาที่จะทำทุกสิ่งที่ถูกเรียกร้องรวมถึงการแก้ความฝัน – ปฐมกาล 40:8 และ 41:25
  - ข) โยเซฟได้รับใช้คนอื่นจนกระทั่งเขาได้เห็นว่าคุณสมบัติของเขานั้นเป็นจริง – ปฐมกาล 41:38-40
  - ค) พระเจ้าได้เสริมสร้างและทำให้โยเซฟได้อยู่ในตำแหน่งที่เขาอยู่อย่างเหนือธรรมชาติเพื่อที่จะสงวนชีวิตของคนเป็นอันมาก รวมถึงประชากรที่ถูกเลือกสรรของพระเจ้า นั่นคือ อิสราเอล – ปฐมกาล 50:20

3. อาโรนและเฮเธอร์

ก) โยชูวาและกองทัพอิสราเอลได้มีชัยในสงครามเพราะพันธกิจการช่วยเหลือ – อพยพ 17:8-13

ข) เมื่อโมเสสได้ยกมือของเขาและไม่เท้าของพระเจ้าขึ้น อิสราเอลก็ได้เปรียบ แต่เมื่อเขาได้อามीलองคนอามาเลซก็เป็นต่อ

ค) แขนของโมเสสก็เมื่อยล้า และเขาไม่สามารถยกแขนของเขาขึ้นได้อีกต่อไป อาโรนและเฮเธอร์ได้เห็นความจำเป็นและมีแผนการ (ให้โมเสสนั่งลงบนก้อนหิน) และจากนั้นก็ให้ช่วยโมเสสโดยยกแขนของเขาขึ้น

ง) ใครได้รับชื่อเสียงสำหรับการชนะสงคราม? โยชูวาและกองทัพอิสราเอลใช่ไหม? โมเสสกับไม่เท้าของเขาใช่ไหม? อาโรนและเฮเธอร์ใช่ไหม? หรือ ประชากรทั้งหมดของพระเจ้าที่ทำงานร่วมกันใช่ไหม?

4. พระเจ้าได้เรียกบรรดาผู้ชายที่มีทักษะเพื่อจะช่วยโมเสสสร้างพลับพลาและเครื่องใช้ต่างๆ จากนั้นพระองค์ได้เจิมพวกเขาอย่างเหนือธรรมชาติสำหรับงานของพวกเขา

โมเสสจึงกล่าวกับคนอิสราเอลว่า “คูลี พระยาห์เวห์ทรงเลือกเบซาเลลบุตรอูรีผู้เป็นบุตรของเฮเธอร์แห่งเผ่ายูดาห์ และพระองค์ได้โปรดให้เขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระเจ้าคือให้เขามีสติปัญญา ทักษะ และความรู้ในงานช่างทุกอย่าง เพื่อจะคิดออกแบบในการทำเครื่องทอง เครื่องเงิน และเครื่องทองสัมฤทธิ์ ในการเจียรระไนอัญมณี สำหรับฝังในกระเปาะและในการแกะสลักไม้สำหรับงานช่างทุกอย่าง อนึ่งพระองค์ทรงคลอใจให้เขากับโฮลีอับบุตรอาหิสะมัคเผ่าดาน มีน้ำใจที่จะสอนคนอื่นด้วย คนทั้งสองนี้พระองค์ประทานทักษะในการทำงานให้ทุกอย่าง เช่นงานฝีมือ งานออกแบบ และงานปักด้วยด้ายสีคือ สีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม และเส้นป่านปั่นอย่างดี และช่างทอ คือทำการช่างฝีมือได้ทุกอย่าง และเป็นช่างออกแบบอย่างฉลาดด้วย” (อพยพ 35:30-35)

5. พระเจ้าได้ให้พวกผู้ใหญ่ 70 คนแก่โมเสสเพื่อช่วยนำประชากรในถิ่นทุรกันดาร

ก) โมเสสได้รู้สึกท้อแท้ด้วยความกดดันของการนำประชากร กล่าวว่า “ข้าพระองค์ไม่สามารถโอบอุ้มคนเหล่านี้แต่ลำพังเพราะเป็นภาระหนักเกินไปสำหรับข้าพระองค์” (กัณดารวิถี 11:14)

ข) พระเจ้าได้ส่งการช่วยเหลือมายังเขา

พระยาห์เวห์ตรัสกับโมเสสว่า “จงรวบรวมพวกผู้ใหญ่ในอิสราเอลให้เราเจ็ดสิบคน... จงพาพวกเขาไปที่เต็นท์นัดพบและให้ยืนอยู่พร้อมกับเจ้าที่นั่น” (กัณดารวิถี 11:16)

ค) พระเจ้าได้ให้ความสามารถที่เหนือธรรมชาติแก่พวกผู้ใหญ่

“เราจะลงมาสนทนากับเจ้าที่นั่น และเราจะเอาจากวิญญาณที่มีอยู่บนเจ้ามาใส่บนคนเหล่านั้นด้วย และให้เขาทั้งหลายแบกภาระของประชาชนเหล่านี้ร่วมกับเจ้า เพื่อเจ้าจะไม่ต้องแบกคนเดียว” (กัณดารวิถี 11:17)

6. คุณสามารถคาดหวังพระเจ้าที่จะให้ความสามารถที่เหนือธรรมชาติแก่คุณ ขณะที่คุณรับใช้ในพันธกิจการช่วยเหลืออย่างสัตย์ซื่อ

ข. ตัวอย่างของภาคพันธสัญญาเดิมเกี่ยวกับ “การช่วยเหลือ” ได้ถูกอ้างอิงว่าเป็น “ผู้รับใช้”

1. โยชูวาถูกเรียกว่า “ผู้รับใช้ของโมเสส” เขาได้รับใช้โมเสสเป็นเวลา 40 ปี
  - ก) โยชูวาได้ขึ้นไปบนภูเขาซีนายพร้อมกับโมเสส – อพยพ 24:13-18
  - ข) โยชูวาได้รับใช้กับโมเสสในพลับพลา – อพยพ 33:11
  - ค) โยชูวาถูกเลือกโดยพระเจ้าที่จะมาแทนที่โมเสสหลังจากโมเสสได้ตายไป – โยชูวา 1:1-8
2. เอลีชาถูกเรียกว่า ผู้รับใช้ของเอลียาห์ – 1 พงศกัณฑ์ 19:19-21
  - ก) บางทีเอลีชาได้มาจากครอบครัวที่มั่งคั่ง นำเขาไปไว้ที่บิดาของเอลีชาเป็นเจ้าของโค 12 คู่
  - ข) การส่งมอบเสื้อคลุมจากเอลียาห์ไปยังเอลีชาเป็นสัญลักษณ์ของการส่งผ่านของพระเจ้าถึงสิทธิอำนาจแห่งการเผยพระวจนะ
  - ค) การตัดสินใจของเอลีชาที่จะติดตามเอลียาห์นั้นสุดท้ายและเด็ดเดี่ยว
    - 1) การฆ่าวัวและการเผาเครื่องมือของเขาเป็นสัญลักษณ์ของการทิ้งสิ่งผูกพันก่อนหน้านั้นไว้ข้างหลัง
  - ง) เอลีชาไม่ได้รับ “ศักดิ์ศรี” ใดๆ แบบทันทีทันใด – ผู้เชี่ยวชาญด้านพระคัมภีร์ส่วนใหญ่เชื่อว่าเอลีชาได้รับใช้เอลียาห์เป็นเวลาอย่างน้อย 10 ปีก่อนที่เขาได้เข้าสู่ตำแหน่งผู้เผยพระวจนะ
  - จ) หลังจากที่เอลียาห์ถูกรับขึ้นไปด้วยรถเพลิง เอลีชาได้รับวิญญูณของเอลียาห์ถึงสองเท่า – 2 พงศกัณฑ์ 2:9-15
3. คุณสมบัติที่ผู้รับใช้เหล่านี้ของภาคพันธสัญญาเดิมมีเหมือนกันคือ:
  - ก) ความสัตย์ซื่อ – พวกเขาเป็นผู้ที่อยู่ในทางพระเจ้า
  - ข) ความภักดี – พวกเขาได้ยืนอยู่เคียงข้างผู้นำของพวกเขาแม้กระทั่งเวลาที่ยากลำบาก
  - ค) การอุทิศตนอย่างสิ้นเชิง – พวกเขาได้ละทิ้งทุกสิ่งเพื่อจะรับใช้
  - ง) การถูกทดสอบแล้ว – พวกเขาได้ผ่านการทดสอบของเวลา
  - จ) พวกเขามีส่วนร่วมในการทรงเจิมของเจ้านายของพวกเขา

ค. ในหมวดพระกิตติคุณ พระเยซูได้ทำการในพันธกิจทั้งห้าอย่าง และพวกสาวกได้ทำหน้าที่ในพันธกิจการช่วยเหลือ

1. เปโตร ยากอบและยอห์นเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับพระเยซูมากที่สุด กระนั้น สาวกคนอื่นๆ ก็ได้ช่วยพระองค์เช่นกัน
2. พวกสาวกได้นำอาหารมาให้พระเยซูเพื่อว่าพระองค์สามารถพักผ่อนได้
บ่อน้ำของยาโคบก็อยู่ที่นั่น พระเยซูทรงเดินทางมาเหน็ดเหนื่อย จึงประทับลงที่ข้างบ่อน้ำ เวลานั้นประมาณเที่ยง มีหญิงชาวสะมาเรียคนหนึ่งมาตักน้ำ พระเยซูตรัสกับนางว่า “ขอน้ำให้เราดื่มบ้าง” ขณะนั้นสาวกของพระองค์เข้าไปซื้ออาหารในเมือง (ยอห์น 4:6-8)

3. พวกเขาได้พ่ายเรือ:
  - ก) เพื่อว่าพระเยซูสามารถหลบจากฝูงชนได้ถ้าจำเป็น – มาระโก 3:9
  - ข) เพื่อว่าพระเยซูสามารถบรรทมได้ – มัทธิว 8:23-27
4. พวกเขาได้ให้บัพติศมาแก่ผู้ที่มาพบพระเยซู

เมื่อพระเยซูทรงทราบว่าพวกฟาริสีได้ยื่นข้อว่า “อาจารย์เยซูมีสาวกและให้บัพติศมามากกว่ายอห์น”
(ความจริงพระเยซูไม่ได้ทรงให้บัพติศมาเอง แต่สาวกของพระองค์เป็นผู้ให้) – ยอห์น 4:1-2
5. พวกเขาได้ทำงานร่วมกับพระเยซูในการรักษาคนเจ็บป่วย ชำระคน โรคเรื้อน ชุบคนให้เป็นขึ้น และจับผีออก
  - ก) มาระโก 6:7-13, 30-31
  - ข) มัทธิว 10:7-8
6. พวกเขาได้แจกจ่ายอาหารเมื่อพระเยซูได้เลี้ยงคนมากกว่า 5,000 คน

แล้วพระองค์ทรงสั่งให้คนเหล่านั้นนั่งลงที่หญ้า เมื่อทรงรับขนมปังห้าก้อนกับปลาสองตัวนั้นแล้ว ก็ทรงพระพักตร์ดูฟ้าสวรรค์ ถวายคำสาธุการ และหักส่งให้เหล่าสาวก เหล่าสาวกก็แจกให้คนทั้งปวง (มัทธิว 14:19)

  - ก) พระเยซูได้อวยพรอาหารและมอบแก่พวกเขาที่จะแจกแก่ประชาชน
  - ข) พระเยซูสามารถที่จะทำให้ให้อาหารปรากฏแก่แต่ละบุคคล แต่พระองค์กำลังทำอย่างอื่น
    - 1) โดยการให้พวกเขาที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงในการเพิ่มพูนขนมปังและปลา พระเยซูกำลังขยายความเชื่อของพวกเขา
    - 2) พระเยซูได้ทำการเพิ่มพูนอาหารทั้งสิ้นใหม่? พวกเขาต้องกลับมายังพระเยซูอยู่เรื่อยๆใหม่? มันคงจะเป็นเช่นนี้: พระเยซูได้ทำให้ตะกร้าใบแรกเต็มด้วยอาหารสำหรับสาวกแต่ละคน แต่เมื่อพวกเขาได้ออกไปแจกจ่ายอาหาร อาหารในตะกร้าของพวกเขาไม่หมดจนกว่าทุกคนได้กินอิ่ม
    - 3) ไม่ว่าทางไหนก็ตาม เมื่อพระเยซูให้พวกเขามีส่วนในการอัศจรรย์ ความเชื่อของพวกเขาได้เติบโตและชีวิตของพวกเขาได้รับการเปลี่ยนแปลง นี่เป็นการอัศจรรย์เดียวที่ถูกบันทึกด้วยผู้เขียนพระกิตติคุณทั้งสี่คน
    - 4) เมื่อคุณประสบกับอำนาจที่อัศจรรย์ของพระเจ้าเคลื่อนผ่านชีวิตของคุณขณะที่คุณให้การช่วยเหลือแก่คนอื่น คุณจะไม่เป็นเหมือนเดิม!

ง. พันธกิจการช่วยเหลือในคริสตจักรเริ่มแรก

1. การปรนนิบัติต่อแม่มายชาวกรีก (ดู กิจการ 6:1-7)
  - ก) พวกอัครทูตปรารถนาที่จะมีเสรีภาพในการที่จะอธิษฐาน ศึกษาและรับใช้ในพันธกิจด้านพระวจนะ
  - ข) พวกอัครทูตต้องการความช่วยเหลือในการที่จะทำงานประจำวันที่เป็นสิ่งไม่ใช่สิ่งฝ่ายวิญญาณต่างๆ
    - 1) เมื่อได้เผชิญกับข้อเท็จจริงของการละเลยแม่มายชาวกรีก ในทันใดนั้นพวกอัครทูตได้ขอร้องให้ผู้เชื่อที่จะเลือก “ผู้ชายเจ็ดคน” ที่จะรับผิดชอบ “การงานนี้”

- ค) พวกสาวกคนอื่นๆ (ไม่ใช่อัครทูตสิบสองคน) ได้เลือกชายเจ็ดคนที่จะทำหน้าที่ในตำแหน่งของการบริหารจัดการ
- 1) งานก็คือที่จะแจกอาหาร กระนั้นจึงคุณถึงคุณสมบัติบางอย่าง:
    - ก) พวกเขาจะต้องมีชื่อเสียงดีท่ามกลางคนอื่น
    - ข) พวกเขาจะต้องประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์
    - ค) พวกเขาจะต้องประกอบด้วยสติปัญญา
  - ง) พวกอัครทูตได้รับรองการเลือกของพวกเขา และได้วางมือบนชายเจ็ดคน และได้ตั้งพวกเขาเพื่อมารับใช้พระเจ้า ชายเจ็ดคนนั้นเป็นคนยิวนิยมกรีก เมื่อพิจารณาตามชื่อของพวกเขา (ข้อ 5)
  - จ) ผู้รับใช้ในพันธกิจการช่วยเหลือเหล่านี้ได้รับการเสริมสร้างอย่างเหนือธรรมชาติ – และบางคนได้เข้าไปสู่การทรงเรียกเต็มเวลา
    - 1) สเทเฟนได้พิสูจน์ตัวเองว่าสัตย์ซื่อในการรับใช้ เพราะฉะนั้น เขาได้รับการเลื่อนขั้นจากพระเจ้าไปสู่พันธกิจการทำการอัศจรรย์ – กิจการ 6:8
  - ฉ) การเติบโตของคริสตจักรเป็นผลมาจากการงานของพันธกิจการช่วยเหลือ
    - 1) พระวณะของพระเจ้าได้เพิ่มพูนขึ้น (แพร่กระจาย) หลังจากพันธกิจการช่วยเหลือถูกเพิ่มเข้าไปในคริสตจักรเริ่มแรก
    - 2) ก่อนหน้านี้ พวกสาวกได้ถูก “เพิ่ม” เข้าไป – ตอนนี้พวกเขาได้ “ทวีคูณ”
    - 3) เป็นครั้งแรกที่ปุโรหิตหลายคนได้เชื่อในพระศาสนา
    - 4) นี่แสดงว่าพระเจ้าจะเพิ่มคนให้แก่คริสตจักรใดก็ตามที่พระองค์รู้ว่าผู้คนจะได้รับการดูแล
2. ตัวอย่างของพันธกิจการช่วยเหลือจากภาคพันธสัญญาใหม่ตอนอื่นๆ

ขอทักทายมายังนางปริสคาและอาควิลลา ผู้ร่วมงานกับข้าพเจ้าในพระราชกิจของพระเยซูคริสต์ (โรม 16:3)

ดูก่อนพี่น้องทั้งหลาย ท่านรู้ว่าครอบครัวของสเทฟานัส เป็นคริสเตียนพวกแรกในแคว้นอากายา และพวกเขาได้ถวายตัวไว้ในการปรนนิบัติธรรมิกชนทั้งปวง ข้าพเจ้าขอให้คนทั้งหลายอยู่ได้บังคับคนเช่นนั้น และคนทั้งปวงที่ช่วยทำการด้วยกันนั้น (1 โครินธ์ 16:15-16)

ในเมื่อพวกท่านก็มีส่วนช่วยโดยการทูลขอเพื่อเรา เพื่อคนจำนวนมากจะขอบพระคุณเพราะเรา เนื่องจากพระคุณที่ประทานแก่เราผ่านคำทูลขอของคนจำนวนมากนั้น (2 โครินธ์ 1:11)

จ. สิ่งเหล่านี้ได้รวมกันที่จะก่อให้เกิดคริสตจักรที่เติบโตเหนือธรรมชาติซึ่งได้กว้าโลก ไม่มีเหตุผลอะไรที่เราไม่สามารถทำอย่างนั้นได้อีก — ถ้าเราเรียนรู้จากประสบการณ์ต่างๆ ของบรรดาผู้ที่ได้สร้างคริสตจักรยุคแรก

ฉ. การสร้างพระกายของพระคริสต์: การตื่นตัวฝ่ายวิญญาณ การฟื้นฟู การเติบโตของคริสตจักร ... และพันธกิจการช่วยเหลือ

1. การเติบโตของคริสตจักรท้องถิ่นของคุณไม่ได้ขึ้นอยู่กับศิษยาภิบาลและนิมิตอย่างสิ้นเชิง
  - ก) ที่จริง การสำรวจได้แสดงให้เห็นว่าผู้เยี่ยมชมส่วนใหญ่ได้ตัดสินใจเกี่ยวกับคริสตจักร ก่อนที่ศิษยาภิบาลจะเริ่มเทศนาเสียอีก!
  - ข) ความรักและการยอมรับที่ผู้เยี่ยมชม ได้รับจากสมาชิกของคริสตจักรบ่อยครั้งแล้วเป็นองค์ประกอบหลักมากที่สุด
2. การตื่นตัวฝ่ายวิญญาณในเมืองของคุณ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับผู้ประกาศข่าวประเสริฐและนิมิตของเขาอย่างสิ้นเชิง
3. การเติบโตหรือการเพิ่มพูนของพระกายเป็นผลลัพธ์ของการที่สมาชิกแต่ละคนได้บรรลุการทรงเรียกของพระเจ้าที่มีต่อชีวิตของเขาหรือเธอ

คือเนื่องจากพระองค์นั้น ร่างกายทั้งสิ้นก็ติดต่อสนิทและประสานกัน โดยทุกๆ ข้อต่อที่ทรงประทานให้ตามการทำงานที่เหมาะสมของแต่ละส่วน ก่อให้เกิดการเติบโตของพระกายเนื่องด้วยการเสริมสร้างตัวมันเองด้วยความรัก (เอเฟซัส 4:16 NASB)

คือเนื่องจากพระองค์นั้น ร่างกายทั้งสิ้นก็ติดต่อสนิทและประสานกัน โดยทุกๆ เส้นเอ็นที่สนับสนุนเติบโตขึ้นและสร้างตัวมันเองขึ้นด้วยความรัก เมื่อแต่ละส่วนทำงานของมัน (เอเฟซัส 4:16 NIV)

4. ปฏิคมคนหนึ่งได้ให้คำนิยามที่เหมาะสมแก่ บัคดี แบล ถึงคำว่า Helps (การช่วยเหลือ):
  - H – Having (การมี)
  - E – Enough (เพียงพอ)
  - L – Loving (การรัก)
  - P – People (ผู้คน)
  - S – Serving (การปรนนิบัติ)

IV. ใครสามารถช่วยได้?

ก. “สมาชิกที่เฉพาะเจาะจง”

1. พระเจ้ามีที่สำหรับคุณในคริสตจักร พระเจ้าได้ตั้งคุณไว้ในที่ที่พระองค์ได้ออกแบบให้คุณอยู่ แต่พระเจ้าทรงตั้งอวัยวะแต่ละอวัยวะไว้ในร่างกายตามขอบพระทัยของพระองค์ (1 โครินธ์ 12:18)
2. พระเจ้าจะใช้คุณในแนวทางที่คุณเป็น: ของประทานของคุณ ความสามารถของคุณ บุคลิกภาพของคุณ ส่วนท่านทั้งหลายเป็นกายของพระคริสต์ และแต่ละอวัยวะก็เป็นส่วนหนึ่งของกายนั้น (1 โครินธ์ 12:27)
  - ก) ไม่มีใครสามารถมาเติมเต็มที่คุณเหมือนคุณได้ คริสตจักรท้องถิ่นจะทำพันธกิจต่อเมืองของพวกเขาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด เมื่อสมาชิกแต่ละคนพบที่ของพวกเขาและทำในสิ่งที่พวกเขาสามารถทำได้ มันไม่มีความจำเป็นสำหรับการแข่งขันภายในกายของพระคริสต์ (ดู โบริลิวที่ 2)
  - ข) หลังจาก 1 โครินธ์ 12 คุณจะพบ 1 โครินธ์ 13 ซึ่งบ่อยครั้งถูกเรียกว่า “บทแห่งความรัก” ที่นี่เปาโลได้ชี้ให้เห็นประเด็นที่ว่า ถ้าปราศจากความรัก ของประทานไม่สามารถทำการได้ เนื่องจากว่าเราหลากหลายและแตกต่าง ความรักนั้นจำเป็นสำหรับเราทุกคนที่จะทำงานร่วมกัน (ดู โบริลิวที่ 3)

ข. “การทรงเจิมเพื่อจะทำหน้าที่”

1. พระเจ้าให้พระคุณแก่เราใน “ทางที่แตกต่างกัน”
แต่ว่าพระคุณ (ความโปรดปรานที่ไม่ขึ้นอยู่กับความดี) นั้นประทานแก่เราแต่ละคนตามขนาดที่พระคริสต์ประทาน (เอเฟซัส 4:7)
  - ก) พระเจ้าไม่ได้ให้แก่ที่เท่านั้น แต่ยังให้พระคุณอีกด้วย
  - ข) พระคุณของแต่ละคนก็แตกต่างกัน
  - ค) พระคุณของข้าพเจ้าจะไม่ทำการในที่ของคุณ . . . พระคุณของคุณจะไม่ทำการในที่ของข้าพเจ้า
  - ง) พระคุณของข้าพเจ้านั้นก็เป็นของข้าพเจ้าโดยเฉพาะ . . . มันจะทำการสำหรับข้าพเจ้าเท่านั้น
2. พระคุณนี้ไม่ใช่มีเพื่อประโยชน์ของคุณเท่านั้น
  - ก) มันเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่คุณปรนนิบัติอีกด้วย
ตามที่แต่ละคนได้รับของประทาน ก็ให้ใช้ของประทานนั้นปรนนิบัติกันและกัน ดังเช่นผู้รับมอบพันธะที่ดีเกี่ยวกับพระคุณนานาประการของพระเจ้า (1 เปโตร 4:10)
  - ข) มันเป็นพระคุณที่ปรนนิบัติ คุณจะประสบกับความยินดีอย่างมากเมื่อคุณยอมให้พระเจ้าที่จะเคลื่อนของประทานของพระองค์ผ่านทางคุณไปยังคนอื่น!
3. ไม่มีใครสามารถสอนเราถึงพระคุณได้
ส่วนท่านทั้งหลาย การชโลม [การแต่งตั้งอันศักดิ์สิทธิ์] ซึ่งท่านได้รับจากพระองค์นั้นก็ดำรงอยู่ [อย่างถาวร] กับท่าน และไม่จำเป็นต้องมีใครสอนท่าน เพราะว่าการชโลมของพระองค์นั้นสอนท่านให้รู้ทุกสิ่งและเป็นความจริง ไม่ใช่ความเท็จ การชโลมนั้นสอนพวกท่านแล้วอย่างไร ท่านจงอยู่ [อาศัยอยู่] ไม่จากไปเลย ในพระองค์อย่างนั้น (1 ยอห์น 2:27)

- ก) คุณมีความสามารถทั้งสี่ภายในคุณที่คุณจำเป็นสำหรับการปฏิบัติการณ์ของคุณ
- ข) พระวิญญาณบริสุทธิ์สอนเราที่จะค้นพบที่ของเรา ที่จะจำนนต่อพระองค์ ที่จะปรับปรุงการปลดปล่อย การส่งเจิมของเราอย่างต่อเนื่อง

ค. มีหัวหน้ามากเกินไป

- 1. ทุกคนไม่ได้ถูกเรียกให้ควบคุม
- 2. เราส่วนใหญ่จะเป็นผู้ตาม ไม่ใช่ผู้นำ
- 3. มีอวัยวะภายนอกหลายส่วน แต่ก็มียวัยวะภายในมากกว่าที่สำคัญและจำเป็นสำหรับชีวิต

ง. ทุกคนสามารถช่วยได้

- 1. ทุกคนไม่ได้ถูกเรียกให้ควบคุม แต่ทุกคนถูกเรียกให้ช่วยเหลือ!
- 2. ทุกคนในพระกายของพระคริสต์ถูกเรียกให้ปรนนิบัติในบางที่ ผู้เชื่อทุกคนมีพันธกิจ
- 3. “ผู้อ่อนแอ” จะไม่รู้ถึงทุกสิ่งที่พระเจ้าได้ใส่ไว้ภายในพวกเขา
- 4. ถ้าคุณถูกเรียกสู่พันธกิจทั้งห้าอย่าง คุณจะไม่ได้เคลื่อนไปสู่สิ่งที่พระเจ้าได้มีไว้สำหรับคุณ จนกว่าคุณสามารถเรียนรู้ที่จะปรนนิบัติคนอื่น

จ. “จงมีจิตใจกระตือรือร้นด้วยพระวิญญาณ จงปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้า” (โรม 12:11)

“โอ้!!! คุณค่าที่นับไม่ได้ของผู้ช่วยที่ถ่อมใจแห่งพระกิตติคุณ คนเป็นพันๆ ไม่ได้มีของประทานในการเป็นผู้นำ แต่เป็นผู้ช่วยเหลืออันดับหนึ่ง งานฟื้นฟูอันยิ่งใหญ่เคลื่อนไปเพียงไร เมื่อผู้ช่วยเหลือที่ร้อนรนมาชุมนุมกันรอบๆ บรรดาผู้นำที่โดดเด่นของพระเจ้า!”

– ศจ. ดับบลิว. บี. กอดเบย์

ตอนที่ 2

I. พันธกิจการช่วยเหลือ – การทรงเรียกที่สูงส่ง

ก. พระเจ้ามีมุมมองเกี่ยวกับการช่วยเหลือที่แตกต่างไปจากเรา

1. พระเจ้าเป็นผู้ช่วยของเรา พระองค์มีพันธกิจการช่วยเหลือเรา!
คูเถิด พระเจ้าทรงเป็นผู้อุปถัมภ์ข้าพเจ้า องค์เจ้านายทรงอยู่กับบรรดาผู้ค้าเงินชีวิตของข้าพเจ้า
(สดุดี 54:4)
2. คำว่า “ช่วย” หรือ “ผู้ช่วย” ปรากฏถึง 116 ครั้งในภาคพันธสัญญาเดิม

ข. พระเยซูมีมุมมองเกี่ยวกับการช่วยเหลือที่แตกต่างไปจากเรา

1. พระองค์ได้ตรัสว่าพระองค์ “ได้มาเพื่อปรนนิบัติ”
2. จงสังเกตว่าการอัศจรรย์ครั้งแรกของพระเยซูไม่ใช่การรักษาแต่เป็นการช่วยเหลือ ณ งานเลี้ยงแต่งงานในหมู่บ้านคานา พระองค์ได้แก้ไขปัญหาที่ธรรมดา (การขาดเหล้าองุ่น) ด้วยวิธีที่เหนือธรรมชาติ

ค. พระวิญญาณบริสุทธิ์มีมุมมองเกี่ยวกับการช่วยเหลือที่แตกต่างไปจากเรา ที่จริงแล้วพระเยซูได้เรียกพระองค์ ว่า “องค์พระผู้ช่วย”

ง. การช่วยเหลือและการรับใช้คนอื่นเป็นรากฐานสำหรับพันธกิจทั้งหมด

1. ในภาคพันธสัญญาใหม่ มีคำกรีกหลายคำที่แปลว่า “ผู้รับใช้” – คำทั้งหมดหมายถึง “คนรับใช้”
2. มันคือคำคมเก่า แต่ก็จริง: “Ministry” ถูกสะกดว่า “W-O-R-K!” (งาน/ทำงาน)
3. ไม่ว่าพระเจ้า “เลื่อนขั้น” ใครบางคนสักเพียงไร พวกเขาไม่เคยเติบโตไปไกลเกินกว่าการรับใช้ในพันธกิจการช่วยเหลือ
  - ก) คนส่วนใหญ่แล้วก็เริ่มต้นที่นั่น บางคนก็อยู่ที่นั่น บางคนก็มีงานอย่างอื่นเพิ่มเข้ามา
  - ข) ตัวอย่างเช่น แม้ว่าศิษยาภิบาลอยู่ในประเภทของของประทานแห่งพันธกิจทั้งหลาย เขาก็รับใช้ในพันธกิจการช่วยเหลือ เขารับใช้ทุกคน!
  - ค) ที่จริงแล้ว เราทุกคนเป็นผู้รับใช้ – ณ ระดับที่แตกต่างกันออกไปของสิทธิอำนาจ
4. ในข้อพระคัมภีร์ข้างล่างนี้ เปาโลใช้คำเปรียบเทียบของร่างกายมนุษย์เพื่อจะแสดงว่าไม่มีของประทานแห่งพันธกิจอันใดที่สำคัญกว่าของประทานอื่นๆ เราทั้งหมดอยู่ร่วมกัน!

เพราะว่าร่างกายไม่ได้ประกอบด้วยอวัยวะเดียว แต่ด้วยหลายอวัยวะ ถ้าเท้าจะพูดว่า “เพราะฉันไม่ได้เป็นมือ ฉันจึงไม่เป็นอวัยวะของร่างกาย” เท้าก็ไม่นับเป็นอวัยวะของร่างกายเพราะเหตุนี้ย่อมไม่ได้ ถ้าหูจะพูดว่า “เพราะฉันไม่ได้เป็นตา ฉันจึงไม่เป็นอวัยวะของร่างกาย” หูก็ไม่นับเป็นอวัยวะของร่างกายเพราะเหตุนี้ย่อมไม่ได้ ถ้าร่างกายทั้งหมดเป็นตา การได้ยินจะอยู่ที่ไหน? ถ้าร่างกายทั้งหมดเป็นหู การดมกลิ่นจะอยู่ที่ไหน? แต่พระเจ้าทรงตั้งอวัยวะแต่ละอวัยวะไว้ในร่างกายตามขอบพระทัยของพระองค์ ถ้าอวัยวะทั้งหมดเป็นอวัยวะเดียว ร่างกายจะมีที่ไหน? ความจริงมีอวัยวะหลายอย่าง แต่ก็ยังเป็นร่างกายเดียวกัน และตาก็ไม่สามารถพูดกับมือว่า “ฉันไม่ต้องการเธอ” หรือศีรษะจะพูดกับเท้าว่า “ฉันไม่ต้องการเธอ”

แต่หลายๆ อวัยวะของร่างกายที่เราคิดว่าอ่อนแอกว่า ก็ยังเป็นสิ่งจำเป็น อวัยวะของร่างกายที่เราคิดว่าไร้
เกียรติ เราก็ยังทำให้มีเกียรติยิ่งขึ้น และอวัยวะที่ควรปกปิด เราก็ทำด้วยความสุภาพเป็นพิเศษ เพราะว่า
อวัยวะที่น่าดูแล้ว ก็ไม่จำเป็นต้องตกแต่งอีก แต่พระเจ้าทรงจัดวางร่างกาย โดยการประทานเกียรติมาก
ยิ่งขึ้นแก่อวัยวะที่ต่ำต้อย (1 โครินธ์ 12:14-24)

จ. พระเยซูจะเป็นตัวอย่างที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของการเป็นผู้รับใช้สำหรับเรา

1. พระเยซูได้แสดงแก่เราโดยผ่านทางถ้อยคำและการกระทำถึงหัวใจหรือท่าทีที่คนๆ หนึ่งควรมีเพื่อจะ
สำเร็จในงานของพระเจ้า
  - ก) พระองค์ได้สอนพวกสาวกของพระองค์ว่าอาณาจักรของพระเจ้าดำเนินการโดยวิธีต่างๆ ที่ดูเหมือน
“กลับหัวกลับหาง” จากแนวทางที่โลกกระทำกร
พระเยซูจึงทรงเรียกเขาทั้งหลายมาตรัสว่า “ท่านทั้งหลายรู้หรือแล้วว่า คนที่นับว่าเป็นผู้ครอบครองของ
คนต่างชาติย่อมเป็นเจ้านายเหนือเขาทั้งหลาย และพวกที่เป็นใหญ่ก็ใช้อำนาจบังคับพวกเขา ในพวก
ท่านจะไม่มีเป็นเช่นนั้น แต่ถ้ามีใครต้องการจะเป็นใหญ่ท่ามกลางท่าน คนนั้นจะต้องเป็นผู้ปรนนิบัติ
ของท่านทั้งหลาย และถ้าใครต้องการจะเป็นนาย คนนั้นจะต้องเป็นทาสของคนทั้งหลาย”
(มาระโก 10:42-44)
  - ข) พระเยซูได้สาธิตถึงการเป็นผู้รับใช้อีกด้วย
แล้วทรงเทน้ำลงในอ่างและทรงเอาน้ำล้างเท้าของพวกสาวก และทรงเช็ดด้วยผ้าที่ทรงคาดเอาไว้
เมื่อพระองค์ทรงล้างเท้าของพวกเขาแล้ว พระองค์ก็ทรงทดลองพระองค์แล้วประทับลงตรัสกับเขาว่า
“พวกท่านเข้าใจสิ่งที่เราทำกับท่านหรือไม่? พวกท่านเรียกเราว่าพระอาจารย์และองค์พระผู้เป็นเจ้า
ท่านเรียกถูกแล้ว เพราะเราเป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นถ้าเราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระอาจารย์ยัง
ล้างเท้าของพวกท่าน ท่านก็ควรจะล้างเท้าของกันและกันด้วย เพราะว่าเราวางแบบอย่างแก่พวกท่าน
แล้ว เพื่อให้ท่านทำเหมือนอย่างที่เราทำกับท่านด้วย” (ยอห์น 13:5, 12-15)
2. นี่เป็นบรรดาถ้อยคำที่ชัดเจนและมีพลังของความคิดเห็นของพระเจ้าเกี่ยวกับการรับใช้
  - ก) ถ้าคุณปรารถนาที่จะทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่ต่างๆ ในอาณาจักรของพระเจ้า คุณต้องเป็นผู้รับใช้
  - ข) ผู้นำที่รับใช้บรรดาผู้ที่ถูกมอบหมายให้กับเขา
  - ค) วิญญาณของการเป็นผู้รับใช้คือวิญญาณของพระคริสต์

ฉ. ของประทานการรับใช้

1. แม้ว่าผู้เชื่อทุกคนได้รับการทรงเรียกที่จะรับใช้ มันก็ยังมีของ ประทาน การรับใช้ (“พันธกิจ”) อีกด้วย
และเราทุกคนมีของประทานต่างกัน ตามพระคุณที่ประทานแก่เรา คือถ้าของประทานเป็นการเผยพระ
วจนะ ก็จงเผยตามกำลังของความเชื่อ ถ้าเป็นการปรนนิบัติก็จงปรนนิบัติ ถ้าเป็นผู้สั่งสอนก็จงสั่งสอน
ถ้าเป็นผู้เตือนสติก็จงเตือนสติ ผู้ที่ให้ ก็จงให้ด้วยใจกว้างขวาง ผู้ที่ครอบครอง ก็จงครอบครองด้วยเอาใจ
ใส่ ผู้ที่แสดงความเมตตา ก็จงแสดงด้วยใจยินดี (โรม 12:6-8)
  - ก) อย่างที่เราทุกคนถูกเรียกที่จะประกาศ แต่ก็ยังมีบางคนที่มิของประทานการประกาศ

- ข) ผู้เชื่อที่ได้รับการทรงเรียกสู่พันธกิจการช่วยเหลือจะพบว่าพระเจ้าได้ให้ความปรารถนาพร้อมกับความสามารถและความสามารถพิเศษต่างๆ แก่พวกเขาซึ่งช่วยให้พวกเขาทำงานที่จำเป็นต่างๆ ให้สำเร็จได้
- ค) ก่อนรากฐานของโลก พระเจ้าก็รู้ว่า คุณจะอยู่ที่นี้ มีชีวิตอยู่ในระหว่างชนรุ่นนี้ พระองค์ได้ใส่ของประทานและความสามารถต่างๆ ภายในคุณเพื่อคุณจะมีสำหรับเวลาเช่นนี้
2. ของประทานการรับใช้ไม่ใช่บางสิ่งที่คุณเลือกที่จะมี คุณเพียงแค่มองพบของประทาน
- ก) พระเจ้าใส่ความปรารถนาในหัวใจของคุณ ความปรารถนาคือเข็มทิศในหัวใจของคุณที่ชี้คุณไปยังเส้นทางแห่งน้ำพระทัยของพระเจ้า
- เพราะว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงทำการอยู่ภายในพวกท่าน ให้ท่านมีความประสงค์และมีความสามารถทำตามชอบพระทัยของพระองค์ (ฟิลิปปี 2:13)
- ข) พระหัตถ์ของพระเจ้าก็ปลูกความปรารถนาในสวนแห่งหัวใจของคุณ
- เพราะว่าเราทำงานเพื่อพระเจ้า ท่านทั้งหลายเป็นไร่นาของพระเจ้า และเป็นตึกของพระองค์ (1 โครินธ์ 3:9)
- แต่ขอขอบพระคุณพระเจ้าผู้ทรงให้ทัศนวิสัยที่ระอู้อุ่นเพื่อพวกท่านอยู่ในใจของเขา ซึ่งเป็นแบบเดียวกับที่เราได้อยู่ (2 โครินธ์ 8:16)
- ค) เมื่อหัวใจของคุณเกี่ยวข้องกับมันก็ง่ายที่จะรับใช้และให้ทั้งหมดที่คุณมี แต่เมื่อหัวใจของคุณไม่ได้เกี่ยวข้องกับมันก็ยากและลำบาก
- 1) คนถือเครื่องอาวุธของโยนาธาน – 1 ซามูเอล 14:1-5
- 1.1 โยนาธานมีนิมิตและแผนการที่เขาได้แบ่งปันกับคนถือเครื่องอาวุธของเขา แผนการไม่ใช่ง่าย แผนการนั้นยากและเสี่ยง
- 1.2 การตอบสนองของคนถือเครื่องอาวุธ:
- ผู้ถือเครื่องอาวุธของท่านจึงตอบท่านว่า “จงทำทุกสิ่งที่คุณอยากทำ มุ่งไปเถิด นี่แน่ะ ข้าพเจ้าพร้อมร่วมกับท่าน แล้วแต่ใจของท่าน” (1 ซามูเอล 14:7)
- 1.3 คนถือเครื่องอาวุธไม่ได้คำนึงถึงตัวเอง แต่เต็มใจที่จะทำอะไรก็ตามที่จำเป็นเพื่อที่จะทำงานนั้นให้สำเร็จ นี่คือนพันธกิจการช่วยเหลือ
- 1.3.1 คุณวางตัวคุณเองภายใต้ นิมิตของอีกคนหนึ่ง
- 1.3.2 ถ้อยคำของคุณจะเปิดเผยความตั้งใจแห่งหัวใจของคุณ (ถ้าหัวใจของคุณไม่ได้อยู่ในสิ่งนั้น คุณก็จะอยู่ได้ไม่นาน)

II. คุณสมบัติต่างๆ สำหรับพันธกิจการช่วยเหลือ

ก. ความสัตย์ซื่อ: ชะแลงของพระเจ้า

1. คุณเคลื่อนบางสิ่งที่คุณคิดแน่นอนอยู่ได้อย่างไร?

- ก) คุณใช้เหล็กจัด – ชะแลง
- ข) เครื่องจักรที่ทวิคุณพลังที่คุณสามารถออกแรงต่อวัตต์นั้นได้
2. ความสัตย์ซื่อ – ทำที่ที่ไม่เคยเลิกล้ม – เป็นชะแลงที่ช่วยผู้ที่ทำการช่วยเหลือทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จได้
- ก) ถ้าคุณไม่เลิกล้ม คุณไม่สามารถแพ้ได้!
- ข) คู่มือปลิวที่ 4: “คำขวัญสำหรับผู้รับใช้แห่งพันธกิจการช่วยเหลือ”
3. ความสัตย์ซื่อเป็นส่วนประกอบที่เรานำไปสู่พันธกิจการช่วยเหลือ และมันมาจากพระเจ้าในฐานะที่เป็นผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์
- ส่วนผลของพระวิญญาณนั้น คือความรัก ความยินดี สันติสุข ความอดทน ความกรุณา ความดี ความซื่อสัตย์ (กาลาเทีย 5:22)
4. ตามคำกล่าวของบดดี แบลล์ มันมี “สระแห่งการทรงเจิม” สำหรับผู้รับใช้แห่งพันธกิจการช่วยเหลือ เมื่อใดก็ตามที่คุณเหน็ดเหนื่อยและท้อใจ จงทำการเรียกร้องต่อแหล่งจ่ายที่ใหญ่ – โดยความเชื่อ! มันใช้การได้
5. ความสัตย์ซื่อหมายถึง การเป็นที่วางใจได้อย่างสิ้นเชิง
- ก) จงอยู่ที่นั่นตามตารางเวลาของคุณ จงไปตรงเวลา จงหาวิธีที่จะทำสิ่งที่ผู้นำได้มอบหมายให้กับคุณที่จะทำให้สำเร็จอยู่เสมอ – เขาหรือเธอกำลังพึ่งพาคุณอยู่!
- “คนที่ซื่อสัตย์ในของเล็กน้อยจะซื่อสัตย์ในของมากด้วย และคนที่ไม่ซื่อสัตย์ในของเล็กน้อย จะไม่ซื่อสัตย์ในของมากเช่นกัน ดังนั้นถ้าพวกท่านยังไม่ซื่อสัตย์ในเงินทองธรรมดาแล้ว ใครจะมอบของเที่ยงแท้ให้แก่ท่าน? และถ้าพวกท่านยังไม่ซื่อสัตย์ในสิ่งที่เป็นของคนอื่นแล้ว ใครจะมอบสิ่งที่เป็นของตนเองให้แก่ท่าน? (ลูกา 16:10-12)
- ข) บางคนต้องการพันธกิจแบบ XYZ (พ อ - ผู้แปล) แต่พวกเขาไม่ต้องการที่จะทำ ABC (ก ข ค - ผู้แปล) ของความสัตย์ซื่อ
- 1) คุณจะไม่เคยเริ่มต้น ณ ที่สูงสุดแห่งพันธกิจของคุณ
- 2) สิ่งที่คุณทำกับสิ่งที่เล็กน้อยคือสิ่งที่您将จะทำกับสิ่งที่ใหญ่
6. พระเจ้าทรงรู้ว่าใครได้ผ่านการทดสอบในเรื่องความสัตย์ซื่อ เมื่อเราแสดงตัวเราเองว่าสัตย์ซื่อ พระเจ้าก็ให้ความสามารถที่เหนือธรรมชาติและการทรงเจิมแก่เรา
- ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ผู้ทรงเสริมกำลังข้าพเจ้า เพราะพระองค์ทรงเห็นว่าข้าพเจ้าไว้วางใจได้ จึงทรงแต่งตั้งข้าพเจ้าให้ทำพันธกิจของพระองค์ (1 ทิโมธี 1:12)
- จงมอบคำสอนเหล่านั้นซึ่งท่านได้ยืมจากข้าพเจ้าต่อหน้าพยานหลายๆ คน ไว้กับบรรดาคนซื่อสัตย์ที่สามารถสอนคนอื่นได้ด้วย (2 ทิโมธี 2:2)
7. ทาสที่ดีและสัตย์ซื่อ: คำอุปมาเรื่องตะลันต์ – มัทธิว 25:19-29
- ก) แก่ทาสที่สัตย์ซื่อผู้ที่ได้ลงทุนตะลันต์ของเขา:

นายจึงตอบว่า ‘ดีแล้ว เจ้าเป็นบ่าวที่ดีและซื่อสัตย์ เจ้าซื่อสัตย์ในของเล็กน้อย เราจะตั้งเจ้าให้ดูแลของจำนวนมาก เจ้าจงร่วมยินดีกับนายของเจ้าเถิด’ (มัทธิว 25:23)

ข) แก่ทาสที่ไม่สัตย์ซื่อผู้ที่ได้ฝังตะลันต์ของเขา:

เพราะฉะนั้น จงเอาเงินตะลันต์เดียวกันนั้นจากเขาไปให้คนที่มิฝังตะลันต์ เพราะว่าใครที่มีอยู่แล้วจะให้แก่คนนั้นจนมีอย่างเหลือเพื่อ แต่คนที่ไม่มี แม้แต่สิ่งที่มีอยู่ก็จะเอาไปจากเขา (มัทธิว 25:28, 29)

1) ทำไมบางคนได้ซ่อนตะลันต์ของพวกเขา? พวกเขากลัวเพราะว่าพวกเขามีภาพที่ผิดเกี่ยวกับพระเจ้า คนที่ได้รับตะลันต์เดียวกันก็มาชี้แจงด้วยว่า ‘นายเจ้าข้า ข้าพเจ้ารู้ว่าคุณเป็นคนใจตระหนี่ เกี่ยวผลในที่ที่ท่านไม่ได้หว่าน รวบรวมในที่ที่ท่านไม่ได้โปรย ข้าพเจ้ากลัวจึงเอาเงินตะลันต์ของท่านไปซ่อนไว้ใต้ดิน คูชิ นี่เงินของท่าน’ (มัทธิว 25:24-25)

2) เมื่อคุณดำเนินก้าวแห่งความเชื่อ มันอาจจะน่ากลัว! จงวางใจพระเจ้าที่จะช่วยคุณในเรื่องงานและความกลัวแห่งการทำให้ยุ่งเหยิง!

เมื่อเราพ้นจากเงื้อมมือของพวกศัตรูแล้ว จะโปรดให้เราปรนนิบัติพระองค์โดยปราศจากความกลัว ด้วยความบริสุทธิ์และด้วยความชอบธรรมเฉพาะพระพักตร์พระองค์ตลอดชีวิต (ลูกา 1:74-75)

ค) หลักการแห่งอาณาจักรของพระเจ้า: จงลงทุนความสามารถพิเศษต่างๆ ของคุณ สิ่งเหล่านั้นจะเติบโตถ้าซ่อนสิ่งเหล่านั้นไว้ พวกมันก็จะถูกเอาไป จงใช้ความสามารถทั้งสิ้นที่พระเจ้าได้ให้แก่คุณและที่จะชื่นชมยินดี

ข. ความจงรักภักดี: เรื่องของหัวใจ

1. ผู้รับใช้แห่งพันธกิจการช่วยเหลือจะต้องมีความรู้ลึกๆ ถึงการนับถือผู้นำของเขา

ก) ยอมรับและทนต่อบุคลิกภาพส่วนตัวและแนวทางในการทำสิ่งต่างๆ ของเขา

1) แนวทางของเขาจะแตกต่างจากแนวทางของคุณ 50 %

2) ถ้าผลลัพธ์นั้นปลายคือที่จะสร้างอาณาจักรของพระเจ้า – วิธีของใครที่ถูกใช้นั้นสำคัญอย่างแท้จริงไหม?

ข) ให้เขาทราบว่า คุณไม่ได้อยู่ที่นั่นเพื่อที่จะโต้เถียงกับเขาหรือเปลี่ยนการตัดสินใจของเขา แต่ที่จะทำงานกับเขาในการบรรลุวัตถุประสงค์ที่พระเจ้าได้ให้แก่เขา

2. ผู้รับใช้แห่งพันธกิจการช่วยเหลือจะต้องดำเนินการเห็นด้วยและการจำนนต่อผู้นำของเขา

ก) สิทธิอำนาจทั้งสิ้นนั้นถูกแต่งตั้งจากพระเจ้า – โรม 13:1, 2

ข) อย่างจ้อที่บุคคล – เขาจะทำความผิดพลาดต่างๆ – แต่งตั้งนับถือตำแหน่งและการทรงเรียกของพระเจ้าในชีวิตของเขา

3. ผู้รับใช้แห่งพันธกิจการช่วยเหลือจะต้องเริ่มต้นที่จะเข้าใจถึงความคิดของผู้นำของเขา

ก) จงค้นพบและกล่าวยอมรับการเห็นด้วยของคุณ: “ในพระนามของพระเยซู ข้าพเจ้าเข้าใจว่าศิษยาภิบาลของข้าพเจ้าคิดอย่างไร และข้าพเจ้าก็เคลื่อนไปกับเขาในวิญญานแห่งความเข้าใจ”

ข) ในเวลาที่เหมาะสม พระเจ้าจะใส่วิญญานของศิษยาภิบาลให้กับคุณ

4. ในการรับใช้คนของพระเจ้า คุณก็รับเอาการทรงเจิมที่อยู่เหนือเขา

5. ผู้รับใช้แห่งพันธกิจการช่วยเหลือจะต้องทำให้ความก้าวหน้าของผู้นำของเขาเป็นเป้าหมายที่สำคัญที่สุดของเขา
  - ก) คำอธิษฐานของเรา: “ข้าแต่พระเจ้า โปรดช่วยข้าพระองค์ที่จะทำสิ่งนี้ในวิธีที่ศิษยาภิบาลของข้าพระองค์จะทำถ้าเขามีเวลา”
  - ข) พระเจ้าสามารถทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่ต่างๆ ผ่านทางบางคนที่สนใจว่าพระเยซูเท่านั้นที่ได้รับชื่อเสียง!
6. บางครั้งความจงรักภักดีก็เรียกร้องให้คุณที่จะเงียบ
  - ก) มันคือศิลปะที่จะรู้ว่าเมื่อไหร่จะพูดและเมื่อไหร่ไม่ควรพูด
พูดมากคำย่อมนำบาปได้ แต่คนที่ขยับปากของตนก็เป็นคนฉลาด (สุภาษิต 10:19)
7. คำแนะนำเชิงปฏิบัติถึงวิธีที่จะสนับสนุนผู้นำของคุณ

ทาสทั้งหลายจงเชื่อฟังนายของตนใน โลกนี้ทุกอย่าง ไม่เฉพาะแต่เมื่ออยู่ในสายตาทนเหมือนอย่างพวก
ประจบสอพลอ แต่ทำด้วยจริงใจโดยความเกรงกลัวองค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ว่าพวกท่านจะทำสิ่งใด ก็จงทำ
ด้วยความเต็มใจเหมือนทาสขององค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ใช่เหมือนทาสต่อมนุษย์ ท่านทั้งหลายก็รู้ว่า ท่านจะ
ได้รับมรดกจากองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นบำเหน็จ เพราะท่านกำลังรับใช้พระคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าอยู่
(โคโลสี 3:22-24)

  - ก) ต้องทำตามคำสั่งอย่างทันทีทันใดและอย่างถูกต้อง
  - ข) บันทึกลงทุกสิ่งลงไป
  - ค) ขอให้ผู้นำของคุณที่จะอธิบายสิ่งใดก็ตามที่คุณไม่เข้าใจ
  - ง) ปฏิบัติต่อคำสั่งของเขาเสมือนเป็นลำดับสำคัญที่สุดของคุณ
  - จ) การสนับสนุนหมายถึง “สิ่งที่สนับสนุนหรือส่งเสริม ผู้ค้ำจุน ผู้ปลอบโยน ผู้บำรุงรักษา ผู้ป้องกัน”

III. ความสำเร็จในพันธกิจ

ก. คุณจะเป็นผู้สำเร็จการศึกษาประเภทไหน?

1. ผู้สำเร็จการศึกษาประเภท A ของ LCU:
  - ก) ผู้สำเร็จการศึกษาที่กำลังมองหาตำแหน่งทางพันธกิจ แต่ก็กำลังเติมเต็มเวลาของเขาหรือเธอด้วยการรับ
ใช้ในงานอะไรก็ตามที่จำเป็น
  - ข) กล่าวว่า “ศิษยาภิบาล ครับ/ค่ะ อะไรก็ตามที่คุณต้องการให้ข้าพเจ้าทำ ข้าพเจ้าจะทำ”
  - ค) คาดหวังการทรงเจิมที่เหนือธรรมชาติ ขณะที่เขาหรือเธอรับใช้
2. ผู้สำเร็จการศึกษาประเภท B ของ LCU:
  - ก) ผู้สำเร็จการศึกษาที่กำลังมองหาตำแหน่งทางพันธกิจ แต่ไม่เคยอาสาสมัครที่จะรับใช้ ขณะที่พวกเขา
กำลังรอคอยพระเจ้าที่จะเปิดตำแหน่งทางพันธกิจให้
  - ข) กล่าวว่า “ข้าแต่พระเจ้า เมื่อพระองค์เปิดประตู ข้าพระองค์จะเริ่มรับใช้”
  - ค) รอ

ตอนที่ 3

I. ปัญหาของการเหนื่อยล้าหมดแรง

ก. ทุกๆ ส่วนของพระกายของพระคริสตเจ้านั้นจะต้องทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ แต่ว่าบางส่วนได้ขาดไป

1. บางคนเลิกไปโบสถ์
2. คนอื่นๆ ได้ทิ้งพันธกิจไป
3. บางคนไม่เคยเชื่อฟังการทรงเรียกให้รับใช้

ข. มันน่าเสียดายจริงๆ เมื่อไม่ใช่ทุกคนที่ทำงานของพวกเขา บางส่วนก็ทำงานมากเกินไป สิ่งนี้นำไปสู่การเหนื่อยล้าหมดแรง – หรือแย่ ยกตัวอย่างเช่น เอปอโฟรดิทัสซึ่งได้ทำงานจนเกือบจะตาย

เพราะเขาเกือบจะตายเนื่องจากงานของพระคริสต์ เขาเสี่ยงชีวิตของเขาเพื่อการปรนนิบัติของพวกเขา
ท่านที่ไม่อาจทำให้ข้าพเจ้าได้นั้นจะสำเร็จบริบูรณ์ (ฟิลิปปี 2:30)

II. ตัวอย่างในพระคัมภีร์เกี่ยวกับการเหนื่อยล้าหมดแรง

ก. ให้เรามองดูอย่างใกล้ชิดที่โมเสสและพวกผู้อาวุโส 70 คนที่ได้รับมอบหมายที่จะช่วยเขาในถิ่นทุรกันดาร

1. อ่าน อพยพ 18:13-27 ให้สังเกตว่าสิ่งนี้ได้เกิดขึ้นประมาณ “เดือนที่สาม” หลังจากการออกจากอียิปต์ –
อพยพ 19:1
  - ก) เยโรธ ฟอตาของโมเสสได้บอกให้โมเสสที่จะ:
    - 1) สอนประชาชน
    - 2) เลือกลูกชายบางคนที่มีคุณสมบัติ
    - 3) พวกเขาจะแบกภาระร่วมกับคุณ
  - ข) โมเสสได้ทำตาม และสิ่งต่างๆ ก็ดีกว่าสักกระยะหนึ่ง
2. ประมาณ 2 ปีต่อมา (เดือนที่สอง ปีที่สอง – กัณดารวิถี 10:11) เราพบว่าประชาชนกำลังบ่น (กัณดารวิถี 11:1, 4-6)
3. ประชาชนเหล่านี้เคยได้รับการค้ำจุนและป้องกันด้วยการอัศจรรย์ต่างๆ กระนั้นพวกเขาได้ล้มความเป็นทาสและเตาเผาอิฐของอียิปต์ไปเสีย และได้จดจำเพียงแค่ปลาและผักต่างๆ เท่านั้น
4. อ่าน ข้อ 10: โมเสสได้ร้อนใจ
  - ก) ก่อนหน้านั้น ใน อพยพ 16:8 เมื่อประชาชนได้บ่น โมเสสได้ให้การตอบสนองที่ถูกต้อง
... เพราะพระยาห์เวห์ทรงได้ยื่นคำมั่นของท่านต่อพระองค์ เราทั้งสองนี้เป็นใครเล่า? พวกท่านไม่ได้บ่นต่อว่าเรา แต่ได้บ่นต่อว่าพระยาห์เวห์
  - ข) ครั้งนี้ โมเสสก็เหนื่อยและไม่พอใจ เขาได้ล้มใจไปว่ามันเป็นปัญหาของพระเจ้า
5. อ่าน ข้อ 11-13: โกรธ คำหนีพระเจ้า รู้สึกว่ารับผิดชอบมากเกินไป และพูดขยายการไร้ความสามารถของเขาเอง

6. อ่าน ข้อ 14: “ภาวะหนักเกินไป” – ไม่ได้เชื่อมเข้ากับพระคุณอีกต่อไป
7. อ่าน ข้อ 15: ความสงสารตนเอง: “ขอทรงประทานข้าพระองค์ทันทีเถิด!”
8. อ่าน ข้อ 16-17: คำตอบแบบพระคุณของพระเจ้า: ไม่ได้ทอดทิ้งโมเสส แต่ได้ยื่นมือหาเขาถึงผู้ช่วย 70 คนของเขา
9. อ่าน ข้อ 25: พระเจ้าได้เสริมสร้างพวกผู้ช่วยของโมเสสอย่างเหนือธรรมชาติสำหรับงานรับใช้ที่ใหญ่ขึ้น
10. โมเสสได้เจิมผู้รับใช้แห่งพันธกิจการช่วยเหลือให้อยู่ในตำแหน่ง ก่อนที่แหล่งอันสมบูรณ์อย่างล้นเหลือเกี่ยวกับนกคุ้มได้ตกลงมา – ข้อ 31-32
  - ก) ตาม พระคัมภีร์ฉบับอังกฤที่มีคำอธิบายประกอบของเด็ค ชายแต่ละคนได้รวบรวมนกคุ้มจำนวน 105 บุษเชล (840 แกลลอน)
  - ข) นั่นคือนกคุ้ม 6,270 คูณกับ 3,000,000 คน เท่ากับนกคุ้ม 20, 160,000,000 ตัว!

ข. รูปแบบของการเหนี่ย้อหล้าหมดแรงและการกลับสู่สภาพปกติ:

1. โมเสสได้สูญเสียมุมมองของพระเจ้าไป และได้ตอบสนองต่อสิ่งที่เขาได้ยินและได้เห็น
2. โมเสสได้ลืมไปว่ามันเป็นปัญหาของใคร – รู้สึกว่ารับผิดชอบมากเกินไป
3. โมเสสได้ร้องต่อพระเจ้า
4. พระเจ้าได้ส่งบรรดาผู้ช่วยที่ได้รับการเจิมอย่างเหนือธรรมชาติ และการจัดเตรียมที่จำเป็นอื่นๆ มา
5. ปัญหาได้รับการแก้ไข – อย่างน้อยก็ชั่วขณะหนึ่ง!

III. การหลีกเลี่ยงการเหนี่ย้อหล้าหมดแรง

ก. ขั้นตอนเชิงปฏิบัติต่างๆ ที่จะหลีกเลี่ยงการเหนี่ย้อหล้าหมดแรง:

1. รักษาความสัมพันธ์ส่วนตัวที่สนิทสนมกับพระเจ้าให้สดใหม่
  - ก) พึงจดจำไว้ว่าสำหรับพระองค์แล้ว ความสัมพันธ์ของพระองค์กับคุณนั้นสำคัญกว่าสิ่งใดก็ตามที่คุณจะทำเพื่อพระองค์
  - ข) ลำดับความสำคัญต่างๆ ของคุณคือ:
    - 1) ความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระเจ้า
    - 2) ครอบครัวของคุณ
    - 3) งานของคุณ
    - 4) งานแห่งพันธกิจ

2. สอบถามพระเจ้าถึงเป้าหมายของพระองค์ในชีวิตของคุณสำหรับวาระนี้
  - ก) ถ้าคุณกำลังรู้สึกท้อแท้จนเกินไป จงปล่อยให้ตัวเองสดชื่นในพระเจ้า จงใช้เวลาที่จะฟังจากพระองค์ จง ฟัง คำแนะนำของพระองค์อย่างแท้จริง
  - ข) จงเชื่อฟังสิ่งที่พระองค์บอกแก่คุณ จงอยู่ภายในการทรงเรียกปัจจุบันของคุณ มันอาจจำเป็นที่จะต้องปล่อยสิ่งเก่าไปเพื่อจะมีที่สำหรับสิ่งใหม่
  - ค) พระองค์อาจแสดงให้คุณรู้ว่าใครที่คุณควรจะไปเยี่ยมเพื่อจะช่วยให้คุณได้ – พระองค์ได้ทำอย่างนั้นเพื่อโมเสส เอลียาห์ พระเยซู และ เปาโล
3. เรียนรู้ที่จะพูดว่า “ไม่”
  - ก) ถ้าคุณมีงานรับผิดชอบมากเกินไป:
    - 1) อย่าเพียงแค่ง้อปล่อยให้สิ่งต่างๆ “ดำเนินการไปโดยไม่ได้ตรวจสอบ” ผู้นำของคุณกำลังฟังพาดูก่อนอยู่
    - 2) ตรงกันข้าม ควรเขียนรายชื่องานต่างๆ ที่คุณจำเป็นต้องทำให้สำเร็จในเดือนหน้า จากนั้นก็นั่งลงพร้อมกับผู้นำของคุณเพื่อจะทบทวนรายการของคุณ จงให้ผู้นำของคุณที่จะเรียงลำดับความสำคัญของงานต่างๆ เขาอาจจะหาวิธีช่วยเหลือคุณ!
  - ข) จงทำสิ่งที่สำคัญๆ ก่อน
    - 1) คุณมีเวลาไม่มาก ดังนั้นจงใช้มันอย่างฉลาด จงพูดว่า “ไม่” ต่อสิ่งที่ไม่สำคัญ จงพูดว่า “ใช่” ต่อสิ่งที่ดีที่สุด (บางครั้ง คุณจะต้องพูดว่า “ไม่” ต่อสิ่งที่ดี)
    - 2) ทุกๆ ครั้งทำงานด่วนมาก่อน งานที่สำคัญๆ ก็เป็นที่สอง
  - ค) แยกภาระของอีกคนหนึ่ง
    - 1) “หลายคนที่รับผิดชอบมากเกินไปที่ทำงานใกล้กับคนที่รับผิดชอบน้อยเกินไปก็แบกผลลัพธ์ต่างๆ ของผู้ร่วมงานของพวกเขา พวกเขาทำงานแทนพวกเขา หรือช่วยให้พวกเขาหลุดพ้น พวกเขาไม่ชื่นชมกับงานของพวกเขาหรือความสัมพันธ์ของพวกเขาเกี่ยวกับคนเหล่านี้ การขาดขอบเขตของพวกเขา กำลังทำร้ายพวกเขา พร้อมกับการกีดกันไม่ให้คนอื่นหนึ่งเติบโตขึ้น” (จากหนังสือที่ชื่อ *ขอบเขต* โดย คลาว และ ทาวเซ่น หน้า 197)
    - 2) เสนอหน้ากับผู้ร่วมงานของคุณด้วยความจริงและความรัก ถ้าเขาโกรธ ก็อย่าโกรธตอบ ให้พูดว่า “ข้าพเจ้าเสียใจถ้าสิ่งนี้ทำให้คุณผิดหวัง แต่ว่างานนั้นไม่ใช่ความรับผิดชอบของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าหวังว่าคุณจะแก้ไขสิ่งนั้น”

ข. การเหนื่อยล้าหมดแรงเกิดขึ้นเมื่อคุณไม่ได้แก้ไขความขัดแย้งตามพระคัมภีร์

1. การมีความขัดแย้งกับผู้ร่วมงานของคุณหรือกับผู้นำของคุณก็สูบล้างงานของคุณและขโมยความยินดีของคุณไปเสีย
2. จงไปหาผู้ที่คุณมีความขัดแย้งด้วย “ตามลำพังก่อน” (มัทธิว 18:15) (ดูไบเบิลที่ 5: “การบริหารการแก้ไขความขัดแย้งตามพระคัมภีร์”)
  - ก) อย่าเล่าปัญหาของคุณให้ใครก็ตามฟังก่อน
  - ข) จงฟังและพยายามที่จะเข้าใจมุมมองของเขา

ค. การเหนื่อยห่ำห่มแรงเกิดขึ้นเมื่อคุณ “ทำงานเพื่อพระเจ้า” ด้วยกำลังของตนเอง

... ถ้าใครจะปรนนิบัติ ก็จงปรนนิบัติดังเช่นทำด้วยกำลังซึ่งพระเจ้าประทาน เพื่อพระเจ้าจะได้รับพระเกียรติในทุกสิ่ง ทางพระเยซูคริสต์ ขอพระสิริและอานุภาพจงมีแก่พระองค์ตลอดไปเป็นนิตย์ อาเมน

(1 เปโตร 4:11)

1. อย่าพึ่งพาความสามารถของตนเอง แต่จงพึ่งพาพระเจ้า ผู้ซึ่งทำให้คุณพอเพียงอย่างเหนือธรรมชาติ เรามีความมั่นใจเช่นนี้ในพระเจ้าโดยพระคริสต์ ไม่ใช่เพราะมีความสามารถในตัวเราเองที่จะถือว่าสิ่งหนึ่งสิ่งใดเกิดจากตัวเราเอง แต่ความสามารถนั้นมาจากพระเจ้า ผู้ประทานให้เราสามารถเป็นผู้ปรนนิบัติแห่งพันธสัญญาใหม่ ที่ไม่ใช่เป็นไปตามตัวอักษรที่เขียนไว้แต่เป็นไปตามพระวิญญาณ ด้วยว่าตัวอักษรที่เขียนไว้นั้นทำให้ตาย แต่พระวิญญาณประทานชีวิต (2 โครินธ์ 3:4-6)
2. เปาโลให้คำแนะนำนี้แก่ผู้รับใช้: จงใช้ของประทาน ... ตามพระคุณที่ได้ประทานให้แก่คุณ (โรม 12:6ก) นี่คือส่วนที่เหลือของพระธรรมตอนนี้:
... คือถ้าของประทานเป็นการเผยพระวจนะ ก็จงเผยตามกำลังของความเชื่อ ถ้าเป็นการปรนนิบัติก็จงปรนนิบัติ ถ้าเป็นผู้สั่งสอนก็จงสั่งสอน ถ้าเป็นผู้เตือนสติก็จงเตือนสติ ผู้ที่ให้ ก็จงให้ด้วยใจกว้างขวาง ผู้ที่ครอบครอง ก็จงครอบครองด้วยเอาใจใส่ ผู้ที่แสดงความเมตตา ก็จงแสดงด้วยใจยินดี ขอให้ความรักมาจากใจจริง จงเกลียดชังสิ่งที่ชั่ว จงยึดมั่นในสิ่งที่ดี (โรม 12:6-9)
3. อย่างที่ใครบางคนทำให้การเผยพระวจนะจำเป็นต้องหยุด เมื่อการทรงเจิมนั้นยกขึ้น ดังนั้นผู้รับใช้ที่ช่วยเหลือควรระวังในการที่จะหยุดรับใช้เมื่อการทรงเจิมนั้นยกขึ้น
  - ก) พระคุณนั้นถูกประทานให้เพื่อคุณสามารถรับใช้ด้วยใจที่ยินดีได้
  - ข) สิ่งที่คุณทำด้วยท่าทีที่ผิด – หรือความหวาดกลัว – ก็ไม่สำคัญ จงรอคอยพระคุณเพื่อว่าคุณสามารถทำมันอย่างยินดีได้ คุณไม่สามารถ “บดขยี้ความดีได้”!

ง. การเหนื่อยห่ำห่มแรงเกิดขึ้นเมื่อคุณทำทุกอย่างด้วยตัวคุณเอง

1. จงมอบหน้าที่ให้ทำแทน!
  - ก) จดจำโมเสสได้ไหม? จงคาดหวังให้พระเจ้าที่จะส่งบรรดาผู้ที่สามารถช่วยเหลือคุณ ได้มายังคุณ
  - ข) จงมองหาบรรดาผู้ที่มีหัวใจที่เต็มใจในการรับใช้
  - ค) เสนอชื่อของพวกเขากับศิษยาภิบาลของคุณเพื่อการรับรอง
  - ง) จากนั้นก็ขอให้พวกเขาที่จะช่วยในงานที่เล็กน้อยและเจาะจง
  - จ) จงขยายบทบาทของพวกเขาเมื่อพวกเขาพิสูจน์ว่าสัตย์ซื่อ
2. แม้ว่าคุณได้ทำสิ่งนั้นมาก่อน บางทีพระเจ้าต้องการให้บางคนที่จะทำสิ่งนั้นในเวลา
3. “ความรับผิดชอบที่เพิ่มมากขึ้นก็ให้ระดับแห่งความพึงพอใจที่เพิ่มขึ้นแก่ผู้ที่ทำหน้าที่แทน พร้อมกับความรู้สึกรับค่าที่มากขึ้น การมอบหน้าที่ให้ทำแทน คือ การเสริมสร้าง – และนั่นคือ ส่วนสำคัญที่สุดของงานที่ดีกว่า พนักงานของคุณจะไม่พัฒนานอกจากว่าพวกเขาได้รับงานที่สร้างความสามารถ ประสบการณ์ และความมั่นใจของพวกเขา” [นำมาจาก หนังสือที่ชื่อ วิธีมอบหน้าที่ให้ทำแทน โดย โรเบิร์ต เฮลเลอร์ หน้า 9]

4. “นี่คือ กฎตายตัวของข้าพเจ้า ถ้าบางสิ่งที่ข้าพเจ้ากำลังทำสามารถทำให้เสร็จ 80 % โดยบางคน ข้าพเจ้าก็มอบหน้าที่ให้ทำแทน” [นำมาจาก หนังสือที่ชื่อ *กฎเหล็กของการเป็นผู้นำ* โดย จอห์น แมกซ์เวลล์ หน้า 210]

จ. ทำให้ตนเองสดชื่นและตื่นเต็นด้วยการคาดหวังและการมีประสบการณ์กับสิ่งที่เหนือธรรมชาติ

“มันอาจจะมาดั่งเช่นความประหลาดใจแก่คุณ แต่พระเจ้าไม่ได้สนใจอย่างแท้จริงในสิ่งที่คุณสามารถทำได้ เพราะว่าเมื่อพระองค์ทรงเรียกคุณให้ทำบางสิ่ง พระองค์ก็เสริมคุณด้วยพระคุณที่จะทำในสิ่งที่พระองค์ต้องการให้สำเร็จ

“พระเจ้าอาจตรัสแก่คุณและให้งานรับผิดชอบสำหรับชีวิตของคุณ ในทางธรรมชาตินั้น คุณอาจรู้สึกว่ามันเป็นไปได้ แต่จงมองผ่านสิ่งที่เป็บบนธรรมชาติไปยังสิ่งที่เหนือธรรมชาติของพระเจ้า รับเอาการทำทนายและยอมให้พระองค์ที่จะเสริมคุณ และพระคุณสำหรับงานก็จะอยู่ที่นั่นเมื่อจำเป็น” – ดร. ลาร์รี่ โอลิชั่น

1. จงคาดหวังการช่วยเหลือที่เหนือธรรมชาติ ในวิธีต่างๆ *ทางอารมณ์ และ วิญญาณ:*
  - ก) กำลัง ความอดทน ความกรุณา เกินกว่าความสามารถของคุณเอง
  - ข) สันติสุขที่เหนือธรรมชาติในการเลือกเปลี่ยนกับการรู้สึกท้อแท้
  - ค) ของประทานต่างๆ ของพระวิญญาณในการปฏิบัติการ
2. จงคาดหวังการช่วยเหลือที่เหนือธรรมชาติในวิธีต่างๆ *ทางปฏิบัติ:*
  - ก) ความเข้าใจลึกซึ้งใหม่ๆ ถึงการจัดการสิ่งต่างๆ หรือเหตุการณ์ต่างๆ
  - ข) อธิษฐานเพื่อรถที่จะคิดเครื่องได้ อธิษฐานเพื่อเครื่องมือที่จะทำงาน
  - ค) จงอยู่ที่นั่น “อย่างประจวบเหมาะ” ณ เวลาอันเหมาะสมที่จะช่วยศิษยาภิบาลของคุณ
  - ง) เวลาของคุณที่จะถูกขยายออกไปอย่างเหนือธรรมชาติ
  - จ) การหาสิ่งต่างๆ
  - ฉ) อาหารที่ได้รับการเพิ่มพูนอย่างเหนือธรรมชาติ
  - ช) นอนหลับเมื่อการนอนหลับนั้นเป็นไปได้สำหรับมนุษย์
  - ซ) เพลงที่จะร้องในเวลาของความไม่สะดวกทางร่างกายอย่างมาก
  - ฌ) พันธกิจที่ดีที่สุดของคุณสำเร็จหลังจากวันที่แย่ที่สุดของชีวิตคุณ
3. ตัวอย่างต่างๆ จากพระคัมภีร์:
  - ก) เราได้เห็นถึงการที่เอลีเอเซอร์ โยเซฟ เอลีซา และพวกสาวก 12 คน ได้รับการช่วยเหลือที่เหนือธรรมชาติในฐานะผู้รับใช้แห่งพันธกิจการช่วยเหลือ
  - ข) นี่คืตัวอย่างอื่นๆ:
    - 1) ซามูเอลเด็กหนุ่มได้รับถ้อยคำแห่งความรู้เกี่ยวกับเอลีและบุตรทั้งสองของเขา – 1 ซามูเอล 3:10-14
    - 2) ดาวิดได้รับการทรงเจิมที่จะคิดพิณเพื่อซาอูลและขับไล่วิญญาณชั่ว – 1 ซามูเอล 16:23
    - 3) ตาของคนเฝ้าของเอลีซาได้รับการเปิดออกที่จะเห็นเหล่าทูตสวรรค์ในรถรบเพลิงที่ล้อมเมืองของเขา – 2 พงศกษัตริย์ 6:17

IV. การทรงjemขณะที่คุณรับใช้

ก. จงคาดหวังที่จะได้รับการทรงjemจากพระเจ้า ขณะที่คุณกำลังรับใช้ในพันธกิจการช่วยเหลือ

ข. ตัวอย่างตามพระคัมภีร์ของการทรงjem – โมเสสและโยชูวา

1. โยชูวาได้อยู่ห่างจากสายตาของประชาชน แต่อยู่ใกล้โมเสสตลอดเวลา
2. เขาได้เห็น โมเสสกระทำกรครั้งแล้วครั้งเล่า
  - ก) โมเสสเป็นผู้ที่ถ่อมใจที่สุดบนแผ่นดินโลก (กัณดารวิถี 12:3)
  - ข) โมเสสได้ไปหาพระเจ้าและรายงานสิ่งที่ประชาชนได้กล่าว
  - ค) จากนั้นเขาได้ร้อและได้รับการทรงนำพาของพระเจ้า
3. โมเสสได้แสดงถึงการเชื่อฟังพระเจ้า โมเสสมีความมั่นใจว่า ถ้าเขาได้เชื่อฟังสิ่งที่พระเจ้าตรัสแก่เขา มันก็จะทำการ
4. โยชูวาได้เฝ้าดูขณะที่พระเจ้าได้เข้ามาแทรกแซงครั้งแล้วและครั้งเล่า โยชูวาได้รับการโน้มน้าวอย่างเต็มที่ว่าพระเจ้าจะทำในสิ่งที่พระองค์ได้สัญญาไว้
5. เมื่อโยชูวาได้กลายมาเป็นผู้นำของอิสราเอล เขาได้มาสู่วิกฤตเกี่ยวกับความเชื่อถือของเขาเอง
  - ก) พระเจ้าบอกให้ข้ามแม่น้ำจอร์แดนในช่วงเวลาน้ำท่วม
  - ข) พระเจ้าจะแยกน้ำสำหรับ โยชูวาอย่างที่พระองค์ได้แยกทะเลแดงสำหรับ โมเสสไหม?
6. โยชูวาได้แสวงหาแผนการที่เจาะจงของพระเจ้า และได้กระทำด้วยความเชื่ออย่างที่เขาได้เห็น โมเสสกระทำหลายครั้งด้วยกัน – และพระเจ้าได้เข้ามาช่วยเขาเช่นกัน

ค. ตัวอย่างอื่นๆ:

1. เอลีซาห์ได้แยกแม่น้ำจอร์แดน เอลีซาห์ได้แยกแม่น้ำจอร์แดนด้วยเสื้อคลุมของเอลีซาห์ – 2 พงศ์กษัตริย์ 2:8, 14
2. พระเยซูได้รักษาคนเจ็บป่วย เปโตรและยอห์นได้วางมือบนชายง่อย ณ ประตูงามของพระวิหาร – กิจการ 3:2-10

ง. เมื่อผู้ช่วยเหลือได้รับใช้อย่างสัตย์ซื่อ มันก็มีการทรงjemเกิดขึ้น

จ. หมายเหตุ: เมื่อคุณกำลังฝึกฝนและอบรมคนอื่นๆ ที่จะช่วยคุณในพันธกิจการช่วยเหลือ มันไม่ใช่แยที่จะให้พวกเขาได้ยินคุณอธิษฐานว่า “พระเจ้าข้า ช่วยข้าพระองค์ด้วย!”

1. พวกเขาจะเห็นพระเจ้าช่วยคุณ
2. พวกเขาจะเรียนรู้ว่ามันใช้ได้ที่จะไม่รู้วิธีที่จะทำทุกๆ สิ่งก่อนที่พวกเขาจะก้าวออกไปด้วยความเชื่อที่จะเชื่อฟัง

ตอนที่ 4

I. การค้นพบที่แห่งพันธกิจของคุณ

ก. การเข้าใจลักษณะที่เหนือธรรมชาติต่างๆ ของพันธกิจการช่วยเหลือ

1. อะไรคือของประทานของคุณ เป้าหมายของคุณ ความชอบของคุณ?
2. พระเจ้าได้เสริมฤทธิ์เดชและเจิมแต่ละบุคคลที่จะทำงานที่เจาะจง พระองค์จะช่วยให้คุณค้นพบที่ของคุณ
3. ผู้รับใช้แห่งพันธกิจการช่วยเหลือก็สำคัญต่อการปฏิบัติการที่ราบรื่นของคริสตจักรท้องถิ่นแต่ละแห่ง และพันธกิจต่อผู้ไม่เชื่อของผู้ประกาศข่าวประเสริฐ อาจารย์ที่เดินทางไปสอนตามที่ต่างๆ และมีฆ่านารี
  - ก) ภายในคริสตจักรท้องถิ่นนั้นก็มีด้านต่างๆ ของการบริหารจัดการและพันธกิจต่อผู้ไม่เชื่อซึ่งจำเป็นที่จะต้องมีการดูแล และก็ต้องการนักคนตรี คนงานในสำนักงานของคริสตจักร ภาวโธง และผู้คนที่ทำหน้าที่ธุรการ
  - ข) ผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่เดินทางไปตามที่ต่างๆ และอาจารย์ก็ต้องการผู้คนที่สามารถช่วยวางแผนการประชุม เขียนจดหมาย ขับรถ จัดการด้านการเงิน และจัดเตรียมการสนับสนุนทางการอธิษฐาน
  - ค) ฆ่านารีก็ต้องการผู้คนที่สามารถอธิษฐานเพื่อ เขียนจดหมาย สอนชั้นต่างๆ สร้างอาคาร ขับรถ ทำหน้าที่ธุรการ และทำงานอื่นๆ อีกมากมาย
  - ง) แม้วางานต่างๆ เหล่านั้นไม่ได้เป็นงานที่น่าดูน่ามอง บรรดาผู้ที่พระเจ้าได้เรียกผู้ พันธกิจการช่วยเหลือ จะพบความพึงพอใจที่ลึกซึ้งในการอยู่ทีนั้นเพื่อจะรับใช้และตอบสนองต่อความต้องการ
4. วิธีที่พระเจ้าเชื่อเชิญคุณที่จะร่วมกับพระองค์ในงานของพระองค์:
  - ก) ขณะทีอ่านพระคัมภีร์ และขณะที่คุณฟังในการอธิษฐาน
  - ข) ผ่านทางสถานการณ์ต่างๆ: ถ้าคุณเห็นถึงความจำเป็น คุณสามารถเป็นผู้ที่น่าจะตอบสนองต่อความจำเป็นนั้น
  - ค) บางคนอาจขอการช่วยเหลือจากคุณ – พระเจ้าได้ให้ชื่อที่เจาะจงของผู้คนที่โมเสสและเอลียาห์สามารถขอความช่วยเหลือได้
  - ง) ถ้าคุณมีหัวใจที่เต็มใจ แต่ไม่ได้ค้นพบความสามารถ จงไปหาศิษยาภิบาลของคุณ
    - 1) เขาจะค้นหาที่สำหรับคุณ – ค้นหาทักษะต่างๆ ที่คุณไม่เคยรู้ว่าคุณมี
    - 2) พระเจ้าสามารถใช้ศิษยาภิบาลของคุณและผู้ปกครองคริสตจักรที่จะวางมือบนคุณและถ่ายทอดการทรงเจิมแก่คุณเพื่อว่าคุณสามารถทำมันได้

ข. ทีจะบรรลุนานทีได้รับมอบหมายของคุณ คุณต้องเรียนรู้ทีจะฟังพาพระเจ้า ไม่ใช่ตัวเอง

[ส่วนทีมีตัวหนังสือเอียงดังต่อไปนี้ได้นำมาจาก หนังสือชื่อ มีประสบการณ์กับพระเจ้า โดย เฮนรี แบล็กกาบี]

1. การเชื่อเชิญของพระเจ้าทีมีต่อคุณเพื่อจะทำงานกับพระองค์ ก็นำคุณ ไปสู่วิกฤตของหลักความเชื่อทีเรียกร้องความเชื่อและการกระทำ
  - ก) โลกของเราไม่ได้เห็นพระเจ้า เพราะเราไม่ได้พยายามทำสิ่งใดก็ตามที่พระเจ้าเท่านั้นสามารถทำได้
  - ข) ขอให้โลกดูว่าพระเจ้าทำการ และพระองค์จะดึงดูผู้คน ไปหาพระองค์เอง

2. คุณต้องทำการปรับเปลี่ยนที่สำคัญต่างๆ ในชีวิตของคุณ เพื่อที่จะร่วมกับพระเจ้าในสิ่งที่พระองค์กำลังทำอยู่ได้
  - ก) การปรับเปลี่ยนเหล่านี้รวมถึง ความคิด การอุทิศตน การกระทำ และหลักความเชื่อ
    - 1) คุณไม่สามารถอยู่ที่คุณอยู่และไปกับพระเจ้าได้
    - 2) ไม่มีใครสามารถสรุปถึงสิ่งทั้งหมดที่พระเจ้าสามารถบรรลุผ่านทางชีวิตหนึ่งที่ได้จำนวนปรับเปลี่ยน และเชื่อฟังต่อพระองค์อย่างสิ้นเชิงได้!
  - ข) การเชื่อฟังเรียกร้องการพึ่งพาพระเจ้าอย่างสิ้นเชิงที่จะทำงานผ่านทางคุณ
เจ้าไม่สามารถทำสิ่งใดได้ถ้าปราศจากเรา (ยอห์น 15:5)
3. คุณมารู้จักพระเจ้าโดยประสบการณ์ขณะที่คุณเชื่อฟังพระองค์ และพระองค์บรรลุพระประสงค์ต่างๆ ของพระองค์ผ่านทางคุณ
  - ก) คุณจะได้รับพรเมื่อพระเจ้าทำงานขนาดแบบพระเจ้าที่พิเศษผ่านทางคุณ
  - ข) คุณจะมารู้จักพระองค์ในวิธีต่างๆ ที่เพิ่มมากขึ้นที่จะนำความยินดีไปสู่ชีวิตของคุณ

ค. เราเป็นส่วนร่วมกับพระเจ้า

1. ในการเชื่อฟังนั้น เราก็ทำในส่วนตามธรรมชาติ คือส่วนที่เราสามารถทำได้ จากนั้น พระเจ้าก็ทำส่วนที่เหลือธรรมชาติซึ่งพระองค์ เท่านั้น สามารถทำได้
  - ก) โมเสสสามารถยกไม้เท้าของเขาได้ไหม? ได้ โมเสสสามารถแยกทะเลแดงได้ไหม? ไม่ได้ แต่ในการเชื่อฟังนั้น ขณะที่โมเสสได้ยกไม้เท้าของเขา พระเจ้าได้แยกทะเลแดง
  - ข) เราได้รับการบอกกล่าวที่จะวางมือบนคนเจ็บป่วย และพวกเขาจะได้รับการรักษา เราสามารถวางมือบนบางคนได้ไหม? ได้ เราสามารถรักษาพวกเขาได้ไหม? ไม่ได้! แต่เมื่อเรายื่นมือออกไปด้วยความเชื่อและการเชื่อฟัง ที่จะสัมผัสคนที่เจ็บป่วย พระเจ้าก็รักษาพวกเขา
2. พระเจ้าเป็นผู้ที่ทำให้เราพอเพียง
เรามีความมั่นใจเช่นนี้ในพระเจ้าโดยพระคริสต์ ไม่ใช่เพราะมีความสามารถในตัวเราเองที่จะถือว่าสิ่งหนึ่งสิ่งใดเกิดจากตัวเราเอง แต่ความสามารถนั้นมาจากพระเจ้า ผู้ประทานให้เราสามารถเป็นผู้ปรนนิบัติแห่งพันธสัญญาใหม่ ที่ไม่ใช่เป็นไปตามตัวอักษรที่เขียนไว้แต่เป็นไปตามพระวิญญาณ ด้วยว่าตัวอักษรที่เขียนไว้นั้นทำให้ตาย แต่พระวิญญาณประทานชีวิต (2 โครินธ์ 3:4-6)
3. พระเจ้าจะไม่ให้งานอะไรแก่คุณถ้าพระองค์จะไม่ช่วยคุณทำให้สำเร็จได้

II. การอยู่ในที่แห่งพันธกิจของคุณ

- ก. งานปัจจุบันของคุณไม่ใช่ก้อนหินสำหรับการก้าวข้ามไปสู่สิ่งที่ดีกว่าต่างๆ จงเต็มใจที่จะทำมันไปตลอดชีวิตของคุณ ถ้านั่นคือสิ่งที่พระเจ้าต้องการ!
- ข. ถ้าพระเจ้าได้เรียกคุณ คุณไม่สามารถจากไปได้ ถ้าพระเจ้าไม่ได้เรียกคุณ คุณไม่สามารถอยู่ได้ คุณต้องสัตย์ซื่อที่จะทำโครงการสุดท้ายของคุณก่อนที่พระองค์จะให้คนอื่น

ค. การอุทิศตนต่อน้ำพระทัยของพระเจ้า

1. จงทำการอุทิศตนอย่างแน่วแน่ในหัวใจของคุณที่จะค้นพบถึงแผนการของพระเจ้าสำหรับชีวิตของคุณ และทำมันให้สำเร็จ ไม่ว่าจะเป็นอย่างไรก็ตาม!
  2. พระเยซูได้ทำการอุทิศตนอย่างนั้นที่จะค้นพบและทำให้แผนการของพระเจ้าสำเร็จ
ในระหว่างที่พระคริสต์ประทับในโลก พระองค์ทรงถวายคำอธิษฐาน และคำร้องขอด้วยเสียงดังและน้ำพระเนตรไหล ต่อพระเจ้าผู้ทรงสามารถช่วยพระองค์ให้พ้นจากความตายได้ และพระเจ้าทรงสดับเนื่องจากความยำเกรงของพระคริสต์ ถึงแม้ว่าพระองค์เป็นพระบุตร พระองค์ก็ทรงเรียนรู้ที่จะเชื่อฟัง โดยการทนทุกข์ต่างๆ (ฮีบรู 5:7, 8)
- ก) เราเห็นพระเยซูในการ “ทูลวิงวอนด้วยน้ำพระเนตรไหล” ต่อพระบิดา กระนั้นพระองค์ก็ได้เลือกที่จะคงอยู่ในน้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับชีวิตของพระองค์ และอธิษฐานที่จะทำให้การทรงเรียกของพระเจ้าที่มีต่อพระองค์นั้นสำเร็จ
- ข) เคล็ดลับของพระเยซู: จงมุ่งสายตาของคุณไปที่การเป็นขึ้นจากตาย แล้วคุณก็สามารถอดทนต่อกางเขนได้: เพราะฉะนั้น เมื่อเรามีพยานมากมายอยู่รอบข้างอย่างนี้แล้วก็ขอให้เราละทิ้งทุกอย่างที่ถ่วงอยู่ และบาปที่เกาะแน่น ขอให้เรายังคงวิ่งแข่งด้วยความทรหดอดทนในการแข่งขันที่อยู่ข้างหน้าเรา โดยจับตามองที่พระเยซูผู้เบิกทางความเชื่อ และผู้ทรงทำให้ความเชื่อนั้นสมบูรณ์ พระองค์ทรงสู้ทนต่อกางเขน เพื่อความยินดีที่อยู่ต่อหน้าพระองค์ ทรงถือว่าความอับอายนั้นไม่เป็นสิ่งสำคัญ และพระองค์ประทับเบื้องขวาพระที่นั่งของพระเจ้า ท่านทั้งหลายจงคิดถึงพระองค์ผู้ทรงยอมทนต่อการคัดค้านของคนบาป เพื่อท่านจะไม่อ่อนล้าและไม่ท้อใจ ในการต่อสู้กับบาปนั้น ท่านยังไม่ได้สู้จนถึงกับต้องหลังเลื้อยเลย (ฮีบรู 12:1-4)

ง. การเข้ากันได้กับบุคคลที่อยู่ยาก

1. นี่สามารถเป็นหนึ่งในความยุ่งยากหลักต่างๆ ที่จะต้องเอาชนะ เมื่อคุณอยู่ในที่แห่งพันธกิจของคุณ
2. บางคนให้คำนิยามของบุคคลที่อยู่ยากว่า “ผู้ที่ไม่ได้เหมือนข้าพเจ้าเลย”!
3. มีอารมณ์พื้นฐาน 4 แบบด้วยกัน ซึ่งรวมกันเพื่อที่จะก่อให้เกิดบุคลิกภาพที่เฉพาะของคุณ
  - ก) อารมณ์เป็นสิ่งที่พระเจ้าได้สร้างขึ้น
  - ข) ทุกๆ อารมณ์ก็มีจุดแข็งและจุดอ่อนที่เฉพาะ
4. การศึกษาถึงอารมณ์ต่างๆ จะช่วยให้คุณที่จะเข้าใจว่าทำไมคุณและคนอื่นๆ บ่อยครั้งรู้สึก คิด และกระทำในแนวทางที่คุณทำ (อย่ากังวลเลย! รายละเอียดเกี่ยวกับอารมณ์ที่แตกต่างเหล่านี้จะไม่ได้อยู่ในข้อสอบของวิชานี้!)
5. รูปแบบ DISC ของอุปนิสัยของมนุษย์
  - ก) **อุปนิสัยแบบ “D”** – ปกครอง นำ ผลักดัน เรียกร้อง มุ่งมั่น เด็ดเดี่ยว ทำ กระฉับกระเฉงและเน้นที่งาน
    - 1) สรุปรูปของจุดแข็งของ “D”
      - 1.1 มีความตั้งใจที่หนักแน่น และมีวินัยในตนเอง มั่นใจ มุ่งมั่นที่จะทำให้สำเร็จ

- 1.2 เชิงปฏิบัติ จัดการ
- 1.3 ผู้นำ ตัดสินคนอื่นได้ดี สามารถทำการตัดสินใจที่รวดเร็วและกล้าหาญ
- 1.4 มองแง่บวก มีนิมิต ชอบการทำทนาย ไม่ท้อใจได้ง่ายๆ
- 2) **สรุปของจุดอ่อนของ “D”**
  - 2.1 อารมณ์ร้อน ชอบแก้แค้น เป็นศัตรู
  - 2.2 โหดร้าย ไม่เห็นอกเห็นใจ เชื่อว่า “ผลลัพธ์สนับสนุนวิธีการ”
  - 2.3 หุนหันพลันแล่น เริ่มโครงการต่างๆ ที่ต่อมาพวกเขาก็เสียใจ
  - 2.4 พึ่งพาตนเอง เย่อหยิ่ง โอหัง ชอบควบคุม
  - 2.5 ยากสำหรับพวกเขาที่จะขอโทษ
- 3) **แรงจูงใจพื้นฐาน: รักการทำทนาย และชื่นชมในการควบคุม**
- 4) **“D” ต้องการหุ้นส่วนหรือผู้ร่วมกลุ่มที่จะ:**
  - 4.1 ทำให้พวกเขาสมดุลโดยการตระหนักถึงความต้องการและความรู้สึกของคนอื่น
  - 4.2 ค้นคว้าข้อเท็จจริงและขังข้อดีและข้อเสีย
  - 4.3 ใช้ความระวังและคำนวณความเสี่ยง
  - 4.4 ตั้งโครงสร้างสิ่งแวดลอมที่สามารถทำนายได้
  - 4.5 ยืนขึ้นและทำทนายพวกเขา
- 5) **ในการที่จะมีประสิทธิภาพ “D” จะต้องเรียนรู้:**
  - 5.1 ว่าพวกเขาต้องการผู้คน
  - 5.2 ว่าการผ่อนคลายเป็นไม่ใช่อาชญากรรม – ชะลอและผ่อนคลายเป็นมากขึ้น
  - 5.3 ว่าทุกคนมีเจ้านาย
  - 5.4 ที่จะมีความสมดุลระหว่างการตัดสินใจโดยสัญชาตญาณกับเหตุผลและประสบการณ์ทางภาคปฏิบัติ
- 6) **ตัวอย่างของพระคัมภีร์: อัครทูตเปาโลที่มุ่งมั่น เขามีแผนการที่จะหยุดยั้งคริสตจักร พระเจ้าต้องทำให้เขาล้มลงที่ดิน ภายหลัง ในฐานะมิชชันนารี เขาจะไม่เลิกล้ม ไม่ว่าจะเป็นอย่างใ้ก็ตาม เขาได้จดจ่อที่เป้าหมาย**
- ข) **อุปนิสัยแบบ “I” – คลใจ ส่งอิทธิพล ประทับใจ ทำงานร่วมกัน สนใจในผู้คน ตัดสินใจเร็ว**
กระฉับกระเฉงและเน้นที่ผู้คน
  - 1) **สรุปจุดแข็งของ “I”**
    - 1.1 ชื่นชมกับชีวิต ร่าเริงและกระตือรือร้น
    - 1.2 มองในแง่บวก อาศัยอยู่ในปัจจุบัน ไม่ได้กังวลถึงอดีตหรืออนาคต
    - 1.3 เป็นมิตร รักผู้คนอย่างจริงใจ
    - 1.4 มีความเมตตา และตอบสนองต่อความรู้สึกของบรรดาผู้ที่อยู่รอบพวกเขา ไวที่จะขอโทษ
    - 1.5 แสดงออก มีพลัง
  - 2) **สรุปจุดอ่อนของ “I”**

- 2.1 ไม่หยุดพัก ไร้ภาคปฏิบัติ ไม่เป็นระบบ ไม่วางแผนล่วงหน้า ไม่เกิดผล
  - 2.2 ความตั้งใจที่อ่อนๆ ไม่มีวินัย เต็มใจที่จะประนีประนอม มีแนวโน้มที่จะมีปัญหาแก้ปัญหาค้นหา และการใช้จ่ายมากเกินไป
  - 2.3 ชอบพูดว่าข้าพเจ้าอย่างนั้นอย่างนี้ ควบคุมการสนทนา พูดเกี่ยวกับพวกเขาเอง
  - 2.4 กระทำอย่างหุนหัน หรือพูดก่อนที่พวกเขาคิดเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ อย่างระมัดระวังแล้ว
  - 2.5 ถูกผลักดันด้วยอารมณ์ ขมต่อการระเบิดของความโกรธหรือการร้องไห้แบบทันทีทันใด
- 3) แรงจูงพื้นฐาน: ต้องการชื่อเสียงและการยอมรับ
  - 4) “I” ต้องการหุ่นส่วนหรือผู้ร่วมกลุ่มที่จะ:
    - 4.1 จัดจ่อที่งาน
    - 4.2 จัดลำดับความสำคัญ และเส้นตาย (ควบคุมเวลา)
    - 4.3 แสวงหาข้อเท็จจริงและใช้การเข้าหาแบบมีเหตุผล
  - 5) ในการที่จะมีประสิทธิภาพ “I” จะต้องเรียนรู้:
    - 5.1 ที่จะอยู่กับงาน
    - 5.2 ว่าการฟังที่ดีขึ้นจะปรับปรุงความนิยมของใครก็ตาม
    - 5.3 ที่จะทำการตัดสินใจที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง
    - 5.4 ที่จะเห็นจริงเห็นจิงขึ้นในการประเมินคุณค่าคนอื่น
  - 6) ตัวอย่างของพระคัมภีร์: อัครทูตเปโตรที่หุนหัน เขาเป็นผู้แรกที่ได้เดินบนน้ำ ที่จะระบุว่าพระเยซูเป็นพระคริสต์ ที่จะสัญญาว่า “ข้าพระองค์จะไม่ปฏิเสธพระองค์เลย” กล่าวถ้อยคำที่มีพลังในวันเพ็นเทคอสต์
- ก) อุปนิสัยแบบ “S” – หนักแน่น มั่นคง ซื่อสัตย์ เน้นที่ความมั่นคง ผู้รับใช้ จำนวน นักเฉพาะทาง เชิงรับและเน้นที่ผู้คน
- 1) สรุปจุดแข็งของ “S”
    - 1.1 สงบและเงียบ
    - 1.2 ชอบสบาย และอดทน ชื่นชมผู้คน เป็นผู้ฟังที่ดี น่าชื่นชอบที่สุดจากอารมณ์ทั้งสี่แบบ
    - 1.3 ฟังพาได้และเป็นเพื่อนที่สัตย์ซื่อ
    - 1.4 นักคิดที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง
    - 1.5 เจรจาต่อตรง เป็นผู้สร้างสันติโดยธรรมชาติ เป็นผู้ต่อตรงที่ดี
    - 1.6 ขบขัน
    - 1.7 มีประสิทธิภาพ มีระบบและเป็นเชิงปฏิบัติ
  - 2) สรุปจุดอ่อนของ “S”
    - 2.1 ไร้แรงจูงใจ ซ้ำและจืดจาง
    - 2.2 ผู้ตัดวันประกันพรุ่ง
    - 2.3 เห็นแก่ตัวในเรื่องเวลาของพวกเขา ไม่ต้องการที่จะเกี่ยวข้องด้วย
    - 2.4 ขี้เหนียว ตระหนี่เกี่ยวกับเงิน ผู้กักตุนโดยธรรมชาติ

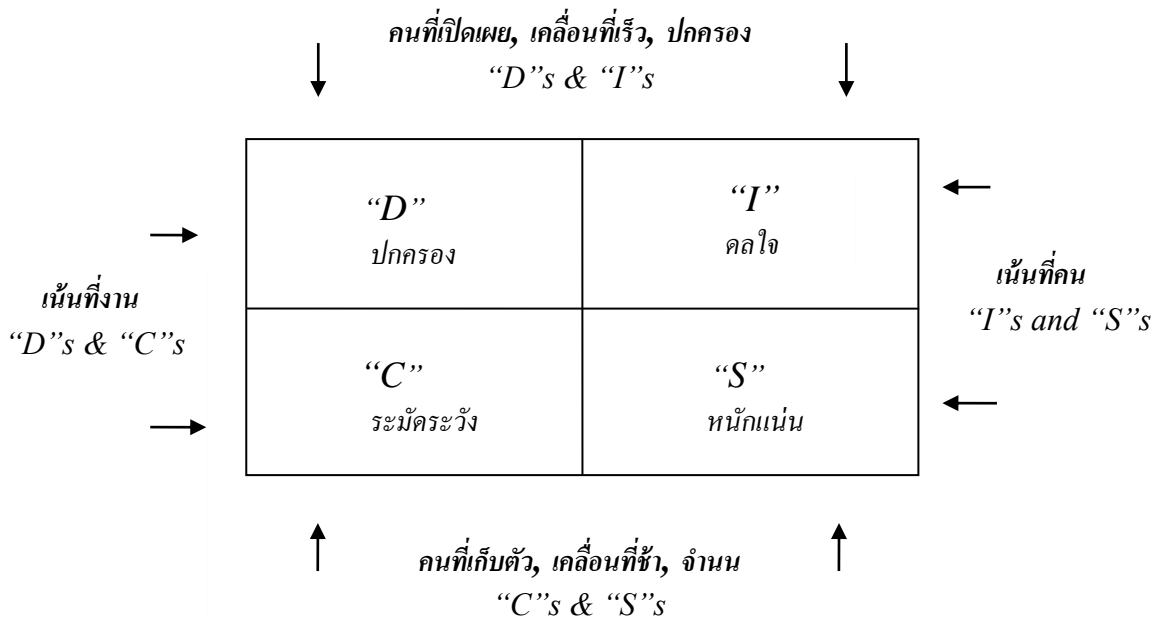
- 2.5 คือกิ่งไม้ชอบที่จะเปลี่ยน
  - 2.6 ปกป้องตนเอง สร้างกำแพงรอบๆ ตัวพวกเขาเอง
  - 2.7 ไม่เด็ดเดี่ยวและจี้กั้ว
- 3) แรงจูงพื้นฐาน: ต้องการความมั่นคงและการสนับสนุน
- 4) “S” ต้องการหุ้นส่วนหรือผู้ร่วมกลุ่มที่จะ:
- 4.1 ทำให้พวกเขาสมดุลโดยความสามารถที่จะตอบสนองอย่างรวดเร็วต่อการเปลี่ยนแปลงที่ไม่ได้คาดหวังไว้
  - 4.2 ช่วยเหลือพวกเขาที่จะเรียงลำดับความสำคัญของงานของพวกเขา
  - 4.3 ให้ความแก่พวกเขาที่จะปรับเข้ากับการเปลี่ยนแปลง
  - 4.4 วางความกดดันบนพวกเขาเพื่อว่าจะขยายพวกเขาเองและที่จะเข้าเกี่ยวข้อง
  - 4.5 แสดงให้พวกเขาเห็นว่าความพยายามส่วนตัวของพวกเขาสนับสนุนความพยายามของกลุ่มอย่างไร
  - 4.6 ทำให้ระดับของความจริงใจและความสามารถของพวกเขาเองที่จะเท่าเทียมกัน
- 5) ในการที่จะมีประสิทธิภาพ “S” จะต้องเรียนรู้:
- 5.1 ว่าการเปลี่ยนแปลงจัดเตรียมโอกาสให้
  - 5.2 ว่าวินัยนั้นดี
  - 5.3 ว่าความกล้าหาญและการทำความเสี่ยงนั้นบางครั้งก็จำเป็น
- 6) ตัวอย่างของพระคัมภีร์: บิดาอับราฮัมที่มีความมั่นคง เอาใจใส่ผู้คน ความปรารถนาสูงสุดของเขาก็คือบุตรชาย ได้ใช้ทักษะในการเจรจาที่จะต่อรองกับพระเจ้าสำหรับเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์ กั้วและปกป้องตนเอง เช่น มอบซาราห์ให้แก่ฟาโรห์เพื่อจะปกป้องเขาเอง

- ง) อุปนิสัยแบบ “C” – ระมัดระวัง มีความสามารถ คำนวณ บ่น ระวัง ใคร่ครวญ เจริญและเน้นที่งาน
- 1) สรุปจุดแข็งของ “C”
    - 1.1 มีความสามารถ สร้างสรรค์
    - 1.2 วิเคราะห์ การคิดที่ชัดเจน และเน้นที่รายละเอียด
    - 1.3 เลียสละตนเอง และทำงานหนัก พวกเขาสามารถเป็นคนที่ติดงาน
    - 1.4 สัตย์ซื่อและฟังพาได้
    - 1.5 ผู้ยึดความสมบูรณ์แบบ
    - 1.6 เป็นผู้ที่ไม่ไวต่อความรู้สึกจากอารมณ์ทั้งสี่แบบ
    - 1.7 พัฒนามิตรภาพที่ลึกซึ้ง
  - 2) สรุปจุดอ่อนของ “C”
    - 2.1 ซึม เศร้าหมอง หดหู่
    - 2.2 เอาตนเองเป็นจุดศูนย์กลาง และไม่เด็ดเดี่ยว มันง่ายสำหรับพวกเขาที่จะเห็นปัญหา
    - 2.3 เป็นผู้ที่ไม่ชอบวิจารณ์จากอารมณ์ทั้งสี่แบบ
    - 2.4 ใจน้อย ไม่ชอบเข้าสังคม
  - 3) แรงจูงใจพื้นฐาน: ต้องการความสวยงาม คุณภาพ และความถูกต้อง
  - 4) “C” ต้องการหุ้นส่วนหรือผู้ร่วมกลุ่มที่จะ:
    - 4.1 ทำให้พวกเขาสมดุลโดยการทำที่สามารถทำการตัดสินใจอย่างรวดเร็วได้
    - 4.2 หนุนใจทีมงานและการมอบหมายหน้าที่
    - 4.3 ริเริ่มและอำนวยความสะดวกในการอภิปรายและการประนีประนอม
  - 5) ในการที่จะมีประสิทธิภาพ “C” จะต้องเรียนรู้:
    - 5.1 ที่จะพัฒนาความอดกลั้นมากขึ้นสำหรับความขัดแย้ง – การเผชิญหน้าไม่ใช่เลวร้ายเสมอไป – มันแก้ไขหลายสิ่ง
    - 5.2 ที่จะมีส่วนที่เหล็มน้อยลงและอ้อมค้อมน้อยลงเมื่อจัดการกับความขัดแย้ง
    - 5.3 ที่จะนับถือคุณค่าส่วนตัวของผู้คนพร้อมกับความสำเร็จของพวกเขา
    - 5.4 ว่าการมองในแง่บวกมากขึ้นจะนำไปสู่ความสำเร็จที่มากขึ้น
  - 6) ตัวอย่างของพระคัมภีร์: โมเสสที่ระมัดระวัง สัตย์ซื่อและเลียสละตนเอง เขาได้ใส่ใจอย่างมากในรายละเอียดของการสร้างพลับพลา ได้ทำตามคำแนะนำทั้งหมด

6. ไม่มีรูปแบบอารมณ์ไหนที่ “แย่” หรือ รูปแบบอารมณ์ไหนที่ “ดีที่สุด”
- ก) มันเหมือนกับการถามว่า “อันไหนดีกว่า รถหรือเครื่องบิน? ก้อนหรือไข่แดง?” มันขึ้นอยู่กับสิ่งที่คุณต้องการที่จะทำ!
  - ข) คุณสามารถจินตนาการถึง คนที่ต้องการอะไรต้องพยายามเอาให้ได้อย่างอัศจรรย์เปาโล ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายที่จะดูแลคน 6 ล้านกว่าคน ที่phenorไปรอบๆ แต่ไม่ได้ไปที่ไหนเป็นเวลาถึง 40 ปีได้ไหม? เขาคงจะสับสนอย่างมาก!
  - ค) ถ้าอับราฮัมที่ชอบสบายได้รับการมอบหมายที่จะสร้างพลับพลา คำขวัญของเขาจะเป็น “นั่นมันใกล้เคียงพอแล้ว” ใช่มั้ย?
7. แผนการของพระเจ้าคือทีมงาน – พระกายของพระคริสต์ที่ทำงานร่วมกัน
- ก) เมื่อคุณเติบโตขึ้นเรื่อยๆ ในความเข้าใจของคุณถึงคนอื่นๆ คุณจะเห็นว่าจุดแข็งของคนหนึ่งให้ความสมดุลแก่จุดอ่อนของอีกคนหนึ่งอย่างไร
  - ข) คุณสามารถที่จะคาดหวังการตอบสนองของผู้นำและผู้ร่วมงานของคุณ และให้การสนับสนุนที่พวกเขาต้องการได้
8. เมื่อเราเติบโตขึ้นในพระเจ้า อารมณ์ของเราก็จะถูกควบคุมอย่างมากขึ้นโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราจะกลายเป็นเหมือนพระเยซูมากขึ้น ผู้ซึ่งสามารถที่จะปรับการตอบสนองต่างๆ ของพระองค์ที่จะบรรลุดแผนการของพระเจ้าอย่างดีที่สุดในแต่ละขณะได้ เราเช่นกันก็สามารถกลายมาเป็น “ทุกสิ่งแก่ทุกคน” ได้ (1 โครินธ์ 9:22)

ภาพรวมของรูปแบบ DISC ของอุปนิสัยของมนุษย์

จ. เรียนรู้ที่จะมอบการคืนรรนของคุณแด่พระเจ้า

1. วางใจพระเจ้าและมอบผลลัพธ์ต่างๆ แด่พระองค์

จงมอบทางของท่านไว้กับพระยาห์เวห์ จงวางใจในพระองค์ แล้วพระองค์จะทรงช่วยท่าน (สดุดี 37:5)

จงมอบงานของเจ้าไว้กับพระยาห์เวห์ แล้วแผนงานของเจ้าจะได้รับการสถาปนา (สุภาษิต 16:3)

2. กำลังของคุณจะมาอยู่เสมอโดยการหนุนใจตนเองในพระเจ้า อย่างที่ดาวิดได้ทำใน 1 ซามูเอล 30:6
3. การกล่าวยอมรับแห่งความเชื่อที่มีพลังสำหรับผู้รับใช้แห่งพันธกิจการช่วยเหลือ: “พระเจ้าข้า พระคุณของพระองค์นั้นเพียงพอ มันคือทุกสิ่งที่ข้าพระองค์ต้องการ ฤทธิ์เดชของพระองค์มีเต็มขนาดในความอ่อนแอของข้าพระองค์”

แต่พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าแล้วว่า “การมีพระคุณของเราก็เพียงพอกับเจ้า เพราะว่าความอ่อนแอมีที่ไหน ฤทธานุภาพของเราก็ปรากฏเต็มในที่นั่น” เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจะอวดบรรดาความอ่อนแอของข้าพเจ้ามากขึ้นด้วยความยินดีอย่างยิ่ง เพื่อว่าฤทธานุภาพของพระคริสต์จะอยู่ในข้าพเจ้า (2 โครินธ์ 12:9)

ฉ. “จงทำเสียงดนตรี”

1. [นำมาจาก คนถือเครื่องอาวุธของพระเจ้า โดย เทอร์รี่ แนนซ์ หน้า 48]

วันหนึ่งข้าพเจ้าได้เดินเข้าไปในที่ทำงานของข้าพเจ้าพร้อมกับทุกๆ สิ่งในโลกที่กำลังต่อสู้กับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าท้อใจ ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณทอด้หึง มันดูเหมือนว่าพระเจ้ากำลังทำให้ข้าพเจ้าเคลื่อนไป ณ เวลานั้น ข้าพเจ้าได้ดูที่พระคัมภีร์บน โต๊ะของข้าพเจ้าและข้าพเจ้าได้ร้องต่อพระเจ้าว่า “ข้าพระองค์ต้องการความช่วยเหลือ!” ข้าพเจ้าได้หยิบพระคัมภีร์ขึ้นมาและมันก็เปิดไปที่ เอเฟซัส 5 ข้าพเจ้ารู้ว่าพระเจ้าได้นำข้าพเจ้าไปยังบทนั้น ข้าพเจ้าได้เริ่มที่จะอ่าน และจากนั้นก็มาถึง เอเฟซัส 5:17-19:

เพราะเหตุนี้ อย่าเป็นคนโง่เขลา แต่จงเข้าใจว่าอะไรคือพระประสงค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า และอย่าเมาเหล้ารุ่มซึ่งจะทำให้เสียคน แต่จงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ จงปราศรัยกันด้วยเพลงสดุดี เพลงนมัสการ และเพลงฝ่ายจิตวิญญาณ คือร้องเพลงและสดุดีจากใจของพวกท่านถวายขององค์พระผู้เป็นเจ้า

ขณะที่ข้าพเจ้าอ่านตอนนี้ พระเจ้าได้กระตุ้นคำว่า ทำ แก่ข้าพเจ้า พระองค์ได้ตรัสว่า “ลูกเอ๋ย เปียโนทำดนตรีอย่างไรเพราะก็ต่อเมื่อใครสักคนนั่งลงและก็เล่นมัน ความยินดี สันติสุข และความแน่ใจที่เจ้าต้องการก็อยู่ที่นั่น” พระองค์ได้ตรัสต่อไปว่า “แต่เจ้าต้องทำเสียงดนตรีออกมา จงลุกขึ้นและเริ่มที่จะเดินต่อหน้าเรา”

ข้าพเจ้าไม่ต้องการที่จะทำอย่างนั้น หรือไม่รู้สึกที่จะทำอย่างนั้น แต่ข้าพเจ้าได้ทำโดยความเชื่อ ข้าพเจ้าได้ปิดประตูห้องทำงานและเริ่มที่จะกระโดดโลดเต้นด้วยความยินดี และสรรเสริญพระเจ้า ขณะที่ข้าพเจ้าทำอย่างนั้น การทรงเจิมได้ทำลายแอกของภาระหนักเสีย

ถ้าคุณอยู่ภายใต้วิญญาณแห่งภาระหนัก ดังนั้นจงลุกขึ้นและเริ่มที่จะชื่นชมยินดี คุณได้รับการปลดปล่อยให้เป็นอิสระในพระนามของพระเยซู นี่คือน้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับคุณในวันนี้

ข. ความสัจย์ชื่อได้รับรางวัล

1. เมื่อมันถึงเวลาสำหรับการเลื่อนขั้น พระเจ้ารู้ว่าจะพบคุณได้ที่ไหน

เพราะการยกขึ้นสูงนั้นมีได้มาจากทิศตะวันออกหรือทิศตะวันตก และมีไซ้มาจากถิ่นทุรกันดาร แต่เป็นพระเจ้าผู้ทรงพิพากษา ทรงให้คนหนึ่งลง และทรงยกอีกคนหนึ่งขึ้น (สดุดี 75:6, 7)

ก) บางคนได้รับการเลื่อนขั้นภายในพันธกิจการช่วยเหลือ: โยเซฟได้รับการเลื่อนขั้นจากทาสไปสู่ผู้ดูแลไปสู่ผู้บริหารจัดการในคุก ไปสู่นายกรัฐมนตรี

ข) บางคนได้รับตำแหน่งแห่งพันธกิจ: ฟิลิปได้รับการเลื่อนขั้นจากมัคนายกไปสู่ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ

ค) พระเจ้าถึรักษาการบันทึกที่ดีไว้- ไม่มีสิ่งใดที่คุณได้ทำนั้นไร้ประโยชน์ คุณอาจจะคิดว่าไม่มีใครสังเกตเห็น แต่พระเจ้าสังเกตเห็น พระองค์อาจจะทำให้คุณถูกปกปิดไว้ แต่เมื่อเวลาเหมาะสมและบางสิ่งก็เกิดขึ้น พระองค์ก็ตรัสว่า “เรารู้ว่าใครเหมาะสำหรับงานนั้น”

รางวัลสูงสุดของเราก็คือเมื่อพระเยซูตรัสว่า “ดีแล้ว!” การโรยที่สัตย์ซื่อก็ได้รับรางวัลอย่างเดียวกันกับผู้ประกาศข่าวประเสริฐระดับโลก

คนที่ซื่อสัตย์จะได้รับพรมากมาย... (สุภาษิต 28:20ก)

ถ้าคุณสัตย์ซื่อ พระเจ้าจะอวยพรคุณมากกว่าที่คุณจะสามารถจินตนาการได้ ของประทานของคุณจะเปิดประตูต่างๆ เพื่อคุณซึ่งจะเป็นความยินดีอย่างใหญ่หลวง!

ใบปลิวต่างๆ สำหรับนักศึกษา

ใบปลิวที่ 1

รายการทั้งสี่ของ “ของประทานต่างๆ” ที่พบได้ในพระคัมภีร์

“ของประทานแห่งพันธกิจทั้งห้าอย่าง”

(5 อย่างนั้นถูกกล่าวไว้ใน เอเฟซัส 4:7-12)

7. แต่ที่พระคุณนั้นประทานแก่เราแต่ละคนตามขนาดที่พระคริสต์ประทาน

8. ดังนั้นจึงมีพระวจนะว่า “เมื่อพระองค์เสด็จขึ้นไปสู่ที่สูง พระองค์ทรงนำเชลยกลุ่มใหญ่ไป และประทานของประทานแก่นุชนุษย์”

9. (การที่กล่าวว่า “พระองค์เสด็จขึ้นไป” นั้น จะมีความหมายว่าอะไร ถ้าไม่ใช่ว่าพระองค์ได้เสด็จลงไปสู่เบื้องต่ำของแผ่นดินโลกแล้วด้วย?)

10. พระองค์ผู้เสด็จลงไปนั้นก็คือผู้ที่เสด็จขึ้นไปสู่ที่สูงเหนือฟ้าสวรรค์ทั้งหมดนั่นเอง เพื่อจะเติมทุกสิ่งให้เต็มบริบูรณ์)

11. และพระองค์เองประทานให้

บางคนเป็นอัครทูต

บางคนเป็นผู้เผยพระวจนะ

บางคนเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐ

บางคนเป็นศิษยาภิบาล

และอาจารย์

12. เพื่อเตรียมธรรมิกชนสำหรับการปรนนิบัติและการเสริมสร้างพระกายของพระคริสต์

“ของประทานต่างๆ ที่มีต่อกายของพระคริสต์”

(8 อย่างนั้นถูกกล่าวไว้ใน 1 โครินธ์ 12:27, 28)

27. ส่วนท่านทั้งหลายเป็นกายของพระคริสต์ และแต่ละอวัยวะก็เป็นส่วนหนึ่งของกายนั้น

28. พระเจ้าทรงตั้งบางคนไว้ในคริสตจักร คือหนึ่ง

บรรดาอัครทูต

สอง บรรดาผู้เผยพระวจนะ

สาม บรรดาอาจารย์

ต่อจากนั้น ผู้ทำการด้วยฤทธานุภาพ

ต่อจากนั้น ของประทานในการรักษาโรค

พวกที่ให้ความช่วยเหลือ

พวกผู้นำ

และพวกที่รู้ภาษาแปลกๆ

รายการทั้งสี่ของ “ของประทานต่างๆ” ที่พบได้ในพระคัมภีร์ (ต่อ)

“ของประทานตามหน้าที่ต่างๆ”

(7 อย่างนั้นถูกกล่าวไว้ใน โรม 12:4-8)

4. เพราะว่าเป็นร่างกายเดียวกัน เรามีอวัยวะหลายอย่าง และอวัยวะนั้นๆ มีหน้าที่ต่างกันอย่างไร
5. เราผู้เป็นหลายคนยังเป็นกายเดียวกันในพระคริสต์ และเป็นอวัยวะแก่กันและกันอย่างนั้น
6. และเราทุกคนมีของประทานต่างกัน ตามพระคุณที่ประทานแก่เรา คือถ้าของประทานเป็นการเผยพระวจนะ ก็จงเผยตามกำลังของความเชื่อ
7. ถ้าเป็นการปรนนิบัติก็จงปรนนิบัติ ถ้าเป็นผู้สั่งสอนก็จงสั่งสอน
8. ถ้าเป็นผู้เตือนสติก็จงเตือนสติ ผู้ที่ให้ ก็จงให้ด้วยใจกว้างขวาง ผู้ที่ครอบครอง ก็จงครอบครองด้วยเอาใจใส่ ผู้ที่แสดงความเมตตา ก็จงแสดงด้วยใจยินดี

“การสำแดงต่างๆ ของพระวิญญาณ”

หรือ “ของประทานฝ่ายวิญญาณต่างๆ”

(9 อย่างนั้นถูกกล่าวไว้ใน 1 โครินธ์ 12:8-10)

8. พระเจ้าประทานโดยทางพระวิญญาณ ให้คนหนึ่งมีถ้อยคำของปัญญา และให้อีกคนหนึ่งมีถ้อยคำของความรู้ โดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน
9. และให้อีกคนหนึ่งมีความเชื่อ โดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน ให้อีกคนหนึ่งมีของประทานในการรักษาโรค โดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน
10. ให้อีกคนหนึ่งทำการด้วยฤทธิ์อำนาจ ให้อีกคนหนึ่งเผยพระวจนะ ให้อีกคนหนึ่งรู้จักสังเกตวิญญาณต่างๆ ให้อีกคนหนึ่งพูดภาษาแปลกๆ และให้อีกคนหนึ่งแปลภาษานั้นๆ ได้

ใบปลิวที่ 2

หลายส่วนที่แตกต่างกัน ... ภายเดียว

1 โครินธ์ 12:12-31 – พระคัมภีร์ฉบับแปล The Message

12-13 คุณสามารถเห็นได้อย่างง่ายๆ และเพียงพอถึงวิธีที่สิ่งนี้ทำงาน โดยที่ไม่ต้องมองหาสิ่งอื่นใด นอกจากร่างกายของคุณเอง ร่างกายของคุณมีหลายส่วน – แขนขา อวัยวะต่างๆ เซลล์ต่างๆ – **แต่ไม่ว่าคุณสามารถแยกชื่อหลายส่วนได้มากแค่ไหน นั่นไม่สำคัญ คุณก็ยังคงเป็นภายเดียว** มันก็เป็นอย่างเดียวกันนั้นกับพระคริสต์ โดยพระวิญญาณองค์เดียวของพระองค์ เราต่างก็ได้กล่าวอำลาแก่ชีวิตที่เป็นบางส่วนและทีละส่วนของเรา เราต่างก็เคยขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของเรา แต่จากนั้นเราได้เข้าไปสู่ชีวิตที่ใหญ่และรวมกันที่ซึ่งพระองค์มีคำสุดท้ายสำหรับทุกสิ่ง (นี่คือสิ่งที่เราได้ประกาศด้วยถ้อยคำและการกระทำเมื่อเราได้รับบัพติศมา) ตอนนี้เราแต่ละคนเป็นส่วนหนึ่งของพระกายที่เป็นขึ้นจากตายของพระองค์ ซึ่งได้รับความสดชื่นและการยังชีพจากน้ำพุเดียว ซึ่งก็คือพระวิญญาณของพระองค์ ที่ที่เราทุกคนมาดื่ม ป้ายต่างๆ ที่ครั้งหนึ่งเราเคยใช้เพื่อจะระบุถึงตัวเราเอง – ป้ายต่างๆ เช่น ยิวหรือกรีก ทาสหรือไท – ก็ใช้ไม่ได้อีกต่อไป เราต้องการบางสิ่งที่ใหญ่กว่าและครอบคลุมกว่า

14-18 ข้าพเจ้าต้องการให้คุณที่จะคิดเกี่ยวกับว่าทั้งหมดนี้ทำให้คุณสำคัญมากขึ้นอย่างไร ไม่ใช่ช้อยลงอย่างไร ร่างกายไม่ใช่แค่ส่วนเดียวที่ขยายไปสู่บางอย่างที่ใหญ่ มันคือส่วนต่างๆ ที่แตกต่างกันแต่ก็คล้ายคลึงกันที่ได้ถูกกำหนดไว้และทำหน้าที่ร่วมกัน ถ้าหากกล่าวว่า “ข้าพเจ้าไม่ได้สวยงามเหมือนมือที่ประดับด้วยแหวน ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าไม่ได้เป็นของร่างกายนี้” มันจะเป็นอย่างนั้นไหม? ถ้าหากกล่าวว่า “ข้าพเจ้าไม่สวยงามเหมือนตา ที่แจ่มแจ้งและเด่นชัด ข้าพเจ้าไม่ควรแก่ที่บนสิริระะ” คุณต้องการที่จะขจัดมันออกไปจากร่างกายไหม? ถ้าอวัยวะทั้งหมดเป็นตา มันจะได้ยินได้อย่างไร? ถ้าอวัยวะทั้งหมดเป็นหู มันจะดมกลิ่นได้อย่างไร? อย่างที่มันเป็น เราเห็นว่า **พระเจ้าได้ตั้งอวัยวะแต่ละส่วนของร่างกายไว้ในที่ที่พระองค์ต้องการให้มันอยู่อย่างระมัดระวัง**

19-24 แต่ข้าพเจ้าก็ต้องการให้คุณที่จะคิดเกี่ยวกับ **สิ่งนี้ที่กันความสำคัญของคุณไว้จากการขยายไปสู่ความสำคัญของตนเองได้อย่างไรเช่นกัน เพราะว่าไม่ว่าคุณจะทำสำคัญมากแค่ไหน มันก็เป็นเพราะว่าคุณเป็นส่วนหนึ่งของมันเท่านั้น** ตาที่ใหญ่หรือมืออันมหึมาจะไม่เป็นร่างกาย แต่จะเป็นปีศาจ สิ่งที่เรามีคือ ภายเดียวที่มีอวัยวะหลายส่วน แต่ละอวัยวะก็เหมาะสมกับขนาด และเหมาะสมกับที่ ไม่มีอวัยวะส่วนไหนที่สำคัญด้วยตัวของมันเอง คุณสามารถจินตนาการได้ไหมถึงตาที่บอกแก่มือว่า “ไปให้พ้น ข้าพเจ้าไม่ต้องการคุณ”? หรือ สิริระะที่บอกแก่เท้าว่า “คุณถูกไล่ออก งานของคุณสิ้นสุดแล้ว”? อันที่จริง ในเชิงปฏิบัติแล้ว มันทำการอีกแนวหนึ่ง – อวัยวะที่ “ต่ำต้อยกว่า” และอวัยวะที่เป็นพื้นฐานกว่าก็จำเป็น ยกตัวอย่างเช่น คุณสามารถดำเนินชีวิตโดยปราศจากตาได้ แต่ปราศจากท้องไม่ได้

ใบปลิวที่ 2 (ต่อ)

เมื่ออวัยวะของร่างกายของคุณได้รับการดูแล มันก็ไม่ได้ก่อให้เกิดความแตกต่างไม่ว่าอวัยวะนั้นเป็นที่เห็นได้หรือถูกปกปิดไว้ สูงส่งกว่าหรือต่ำต้อยกว่า คุณก็ให้ความภูมิใจและเกียรติแก่มันอย่างที่มีนัยเป็นโดยปราศจากการเปรียบเทียบ อย่งไรก็ตาม คุณมีความห่วงใยอวัยวะที่ต่ำต้อยกว่ามากกว่าอวัยวะที่สูงส่งกว่า ถ้าคุณจำเป็นต้องเลือก คุณไม่ชอบการย่อยอาหารที่ดีมากกว่าสิริষะที่มีผมดกหรือ?

25-26 **แนวทางที่พระเจ้าได้ออกแบบร่างกายของเราก็เป็นต้นแบบสำหรับการเข้าใจชีวิตของเราร่วมกันในฐานะที่เป็นคริสตจักร นั่นคือ ทุกอวัยวะก็ขึ้นอยู่กับอวัยวะอื่นๆ** อวัยวะต่างๆ ที่เราเอ๋ยอ้างถึงและอวัยวะต่างๆ ที่เราไม่ได้เอ๋ยอ้างถึง อวัยวะต่างๆ ที่เรามองเห็น อวัยวะต่างๆ ที่เรามองไม่เห็น ถ้าอวัยวะหนึ่งเจ็บปวด อวัยวะอื่นๆ ก็มีส่วนในความเจ็บปวดและในการรักษา ถ้าอวัยวะหนึ่งเจริญขึ้น อวัยวะอื่นๆ ก็เข้าไปสู่ความเบิกบานด้วย

27-31 คุณเป็นกายของพระคริสต์ – นั่นคือใครที่คุณเป็น! คุณต้องไม่ลืมสิ่งนี้ ส่วนของคุณจะไม่มี “ความหมาย” อะไรเลย ถ้าคุณไม่ได้ยอมรับส่วนของคุณในกายนั้น คุณคงคุ้นเคยกับอวัยวะต่างๆ ที่พระเจ้าได้ตั้งไว้ในคริสตจักรของพระองค์ ซึ่งก็คือ “กาย” ของพระองค์:

บรรดาอัครทูต

บรรดาผู้เผยพระวจนะ

บรรดาอาจารย์

ผู้ทำการด้วยฤทธานุภาพ

ผู้รักษาโรค

ผู้ช่วยเหลือ

ผู้จัดงาน

ผู้ที่พูดภาษาแปลกๆ

แต่ตอนนี้มันก็ชัดเจนแล้วไม่ใช่หรือว่า คริสตจักรของพระคริสต์ เป็นกายที่สมบูรณ์ และไม่ใช่เป็นอวัยวะที่ใหญ่และไร้มิติ ทุกคนไม่ได้เป็นอัครทูต ทุกคนไม่ได้เป็นผู้เผยพระวจนะ ทุกคนไม่ได้เป็นผู้ทำการด้วยฤทธานุภาพ ทุกคนไม่ได้เป็นผู้รักษาโรค ทุกคนไม่ได้เป็นผู้อธิษฐานด้วยภาษาแปลกๆ ทุกคนไม่ได้เป็นผู้ตีความภาษาแปลกๆ **แต่กระนั้น คุณบางคนก็แก่งแย่งกันเรื่อยไปสำหรับอวัยวะที่ถูกเรียกว่า “สำคัญ”**

แต่ว่าตอนนี้ข้าพเจ้าต้องการจัดเตรียมหนทางที่ดีกว่าอย่างมากแก่คุณ

ใบปลิวที่ 3

ความรักแบบพระเจ้า

ความรักนั้นคือตันทาน มีความอดทนกับผู้อื่นที่ไม่เพียงพร้อม

ความรักนั้นกรุณา กระทบกระเจิงในการทำความดี

ความรักไม่อิจฉา เนื่องจากว่ามันไม่ใช่การครอบครองและการแก่งแย่ง แท้จริงแล้วมันต้องการให้คนอื่นๆ ที่จะเจริญก้าวหน้า ดังนั้นมันไม่อวดตัวเอง

ความรักมีคุณสมบัติที่จะกำจัดตนเอง มันไม่ได้โอ้อวด

ความรักไม่หยิ่งผยอง ไม่ปฏิบัติต่อคนอื่นอย่างจองหอง มันไม่ได้ประพฤติอย่างหยาบคาย แต่ได้แสดงออกถึงกิริยาและมารยาทที่ดี

ความรักไม่ได้แสวงหาเพื่อตนเอง ไม่ได้ยื่นกรานถึงสิทธิของตนเอง ไม่ได้เรียกร้องการมีลำดับเหนือกว่า มันไม่ได้เห็นแก่ตัว

ความรักไม่ขุ่นเคือง ไม่ได้รำคาญ หรืออารมณ์เสีย ไม่ได้หยาบคายหรือเป็นศัตรู แต่นุ่มนวลภายใต้ความกดดัน

ความรักไม่คิดการร้าย ไม่ช่างจดจำความผิดที่ได้กระทำต่อมัน ตรงกันข้ามมันได้ขจัดความขุ่นเคืองออกไปเสีย

ความรักไม่ชื่นชมยินดีในความชั่วช้า ไม่ได้แสวงหาความพึงพอใจในความบกพร่องของคนอื่นๆ และไม่ได้กระจายบันทึกที่เลวร้ายออกไป ตรงกันข้ามมันชื่นชมยินดีในความจริง และโฆษณาสิ่งที่ดีอย่างรุกคืบ

ความรักทนได้ทุกสิ่ง ปกป้องและยกชูคนอื่นขึ้น

ความรักเชื่อในสิ่งที่ดีที่สุดเกี่ยวกับคนอื่น เชื่อถือพวกเขาด้วยความตั้งใจที่ดี และไม่ได้สงสัย

ความรักหวังในทุกสิ่งๆ ไม่ยอมทิ้งผู้คน แต่รับรองถึงอนาคตของพวกเขา

ความรักทนต่อทุกอย่าง อุดสาหะและยังคงจงรักภักดีจนถึงที่สุด

— ถอดความจาก 1 โครินธ์ 13:4-8

นำมาจาก “The Spirit-Filled Life Bible”

ใบปลิวที่ 4

คำขวัญของผู้รับใช้แห่งพันธกิจการช่วยเหลือ

จงทรหด

อดทน

อยู่เสมอ!

พระบิดาเจ้า พระคุณของพระองค์นั้นเพียงพอ
มันคือทั้งสิ้นที่ข้าพระองค์ต้องการ
ฤทธิ์เดชของพระองค์มีเต็มขนาดในความ
อ่อนแอของข้าพระองค์

พระเยซูเจ้า พระองค์รู้ไหมว่า
ข้าพระองค์จะทำได้ก็ตาม
เพื่อพระองค์

ข้าพเจ้า
ได้รับการเจิม
เพื่อจะทำสิ่งนี้

ข้าพเจ้าปฏิเสธ
ที่จะล้มเลิก
(มารเอ๋ย จงไปรบกวนคนอื่นเถอะ)

ข้าพเจ้า
จะผ่าน
การทดสอบนี้

ข้าพเจ้าได้ให้
ถ้อยคำของข้าพเจ้าแล้ว
นั่นก็จัดการเรียบร้อยแล้ว

ข้าพเจ้าจะทำ
สิ่งที่ถูกต้อง
อันถัดไป

ใบปลิวที่ 5

การบริหารการแก้ไขความขัดแย้งตามพระคัมภีร์

พันธสัญญา—

ในการเชื่อฟังพระวณะที่บริสุทธิ์ของพระเจ้า และการอุทิศตนต่อการปฏิบัติการบริหารการแก้ไขความขัดแย้งตามพระคัมภีร์ ข้าพเจ้าสัญญาที่จะทำตามหลักการของการเรียงลำดับความสำคัญ นั่นคือ ลำดับความสำคัญของข้าพเจ้าคือที่จะถวายเกียรติแด่พระเจ้า จะสร้างความสามัคคีภายในคริสตจักร และหลีกเลี่ยงความขัดแย้ง ข้าพเจ้าจะทำการที่มัทธิวบทที่ 18 แนะนำ – จงไปหาพี่น้องที่กระทำผิด “ตามลำดับก่อน”

ขั้นแรก —

ข้าพเจ้าจะไม่เล่าเรื่องความผิดให้กับอีกคนหนึ่งฟังก่อน ข้าพเจ้าอุทิศตนที่จะรื้อฟื้นความสัมพันธ์ มากกว่าที่จะเปิดเผยบาปที่เป็นไปได้ ข้าพเจ้าตระหนักว่าปัญหาส่วนใหญ่กับผู้คนคือ ความขัดแย้งทางบุคลิกภาพ และข้าพเจ้าพยายามจะเข้าใจการกระทำต่างๆ ของพวกเขาบนพื้นฐานของมุมมองของพวกเขา

ขั้นที่สอง —

ถ้าการไปหาบุคคลนั้น “ตามลำดับก่อน” ไม่ได้แก้ไขความแตกต่างของเราแต่อย่างใด ข้าพเจ้าสัญญาที่จะแสวงหาผู้ที่เป็นกลางและเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ ผู้ซึ่งจะฟังมุมมองต่อปัญหาของเราแต่ละคน หวังว่าผู้นี้จะสามารถให้ความกระจ่างแก่จุดบอดของใครคนหนึ่งหรือของเราทั้งสอง หรือด้านต่างๆ ที่จำเป็นจะต้องเติบโตเพื่อที่จะถวายเกียรติแด่พระเจ้า

ข้าพเจ้าตระหนักว่า “พยาน” อาจเปิดเผยหรือกล่าวสิ่งต่างๆ ที่ข้าพเจ้าจะไม่ชอบ แต่ข้าพเจ้าจะเชื่อว่าพระเจ้ากำลังใช้เขาหรือเธอที่จะแก้ไขความขัดแย้ง แทนที่จะเข้าข้าง (“พยาน” ต้องเป็นผู้ที่มีสติปัญญาฝ่ายวิญญาณที่ลึกซึ้ง และเป็นที่น่าเชื่อถืออย่างสูงส่งโดยบรรดาผู้ที่เกี่ยวข้อง)

คำเตือน —

ข้าพเจ้าจะไม่แสวงหาคนอื่นๆ ที่ได้ถูกกระทำผิดต่อ หรือแบ่งปันปัญหาของข้าพเจ้ากับผู้ที่จะเป็น “พยาน” ก่อนการพบปะกับ “พี่น้องที่กระทำผิด” ของข้าพเจ้า จุดประสงค์ของการมี “พยาน” ไม่ใช่เพื่อที่จะทำให้ความเจ็บปวดของข้าพเจ้าฟังขึ้น แต่ที่จะเปิดใจและความคิดของข้าพเจ้าต่อ “ความจำเป็น” ที่เป็นไปได้ ที่ข้าพเจ้าอาจมีเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของข้าพเจ้ากับคนอื่นๆ

ข้าพเจ้าตระหนักว่าเพื่อนๆ ของข้าพเจ้าจะฟังปัญหาของข้าพเจ้าโดยธรรมชาติ แต่ก็จะต้องร่อนไปกับข้าพเจ้าอีกด้วย เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจะไม่ทำให้พวกเขามาร่วมกลุ่มซึ่งอาจนำไปสู่ความแตกแยกที่เป็นไปได้หรือความไม่สามัคคีเนื่องจากมิตรภาพของเรา เมื่อใดก็ตามที่ข้าพเจ้ารู้สึกอยากจะเล่าความผิดต่อเพื่อนๆ ของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะอธิษฐานและสื่อสารกับพระเจ้าถึงความเจ็บปวดของข้าพเจ้า

ใบปลิวที่ 5 (ต่อ)

การเผชิญหน้ากับผู้นำในพันธกิจ —

ข้าพเจ้าเชื่อในการแนะนำของพระคัมภีร์ที่จะไม่กล่าวหาผู้ปกครอง (ผู้นำฝ่ายวิญญาณ) ยกเว้นเรื่องราวที่หนักหนากของการประพฤตผิดและบาปที่เปิดเผย (1 ทิโมธี 5:19) ข้าพเจ้าจะอธิษฐานเผื่ออย่างรันทมนและติดตามผู้ที่พระเจ้าได้ตั้งไว้ใน การเป็นผู้นำเหนือข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่ยอมให้ใครก็ตามที่จะวิจารณ์พวกเขาโดยปราศจากการทำตามหลักการต่างๆ ใน มัทธิวกที่ 18 และโดยปราศจากบุคคลที่เฉพาะเจาะจงที่จะอยู่ที่นั่น

ถ้าข้าพเจ้ามีปัญหาเกี่ยวกับผู้นำในพันธกิจ ข้าพเจ้าจะไปหาพวกเขา “ตามลำพังก่อน” ข้าพเจ้าจะไม่เล่าปัญหาให้กับใครก็ตามฟัง ข้าพเจ้าจะฟังและพยายามที่จะเข้าใจมุมมองของพวกเขาเกี่ยวกับปัญหา ถ้าข้าพเจ้าไม่ฟังพอใจกับการอธิบายของพวกเขา และที่จะมีความเป็นปรปักษ์ต่อไป ข้าพเจ้าจะขอการอนุญาตและคำปรึกษาของพวกเขาเพื่อที่จะหา “พยาน” ผู้ซึ่งจะฟังความขัดแย้งของเรา

ถ้า “พยาน” พบว่า ข้าพเจ้าได้เข้าใจสถานการณ์ผิดไป และไม่ควรดำเนินการต่อไป ข้าพเจ้าจะวางใจในพระเจ้าที่จะบรรลุนานของพระองค์ในชีวิตของข้าพเจ้า โดยการมอบภาระของข้าพเจ้าไว้ที่พระเจ้าและละมันไว้ที่นั่น ถ้า “พยาน” เห็นด้วยกับปัญหาของข้าพเจ้าและพบว่าผู้นำในพันธกิจนั้นผิด และผู้นำนั้นก็ปฏิเสธที่จะฟัง “พยาน” จากนั้นเราก็จะหา “กลุ่มพยาน” ที่มีสองหรือสามคน ผู้ซึ่งจะฟังเรื่องราวและระบุสิ่งที่พระเจ้ากำลังทำผ่านทางความขัดแย้งนี้

ขั้นที่จริงจัง —

ถ้าข้าพเจ้าพบความผิดในผู้นำพันธกิจต่อๆ ไป และไม่สามารถน้สการด้วย “จิตวิญญาณและความจริง” ได้ ข้าพเจ้าแสวงหาที่จะร่วมกับพันธกิจอื่น มากกว่าที่จะเป็นเหตุให้เกิดความขัดแย้งและความไม่สามัคคี ข้าพเจ้าอุทิศตนที่จะทำให้พระเจ้าพอพระทัยโดยการแก้ไขความขัดแย้งต่างๆ ของข้าพเจ้า แม้กระทั่งมันหมายถึงการแยกข้าพเจ้าจากแหล่งแห่งความชุ่มเคื่องของข้าพเจ้า

เป้าหมายสูงสุด —

ข้าพเจ้าอุทิศตนเองที่จะอยู่ในฝ่ายวิญญาณ มากกว่าอยู่ใน “ฝ่ายธรรมดา” และในฝ่ายเหนือธรรมชาติ มากกว่า “ฝ่ายตามธรรมชาติ” เมื่อมันมาถึงการแก้ไขปัญหาค่างๆ ของข้าพเจ้ากับคนอื่นๆ ข้าพเจ้าต้องการน้ำพระทัยและวิธีของพระเจ้าที่จะแก้ไขความขัดแย้งต่างๆ ของข้าพเจ้า และจะทำตามที่พระคัมภีร์สอนไว้ โดยไม่คำนึงถึงความรู้สึกตามธรรมดาและตามธรรมชาติของข้าพเจ้า

เป้าหมายสูงสุดของข้าพเจ้าคือที่จะถวายเกียรติแด่พระเจ้าโดยการเกิดผลมาก โดยการเข้าร่วมในพันธกิจ และโดยการหลีกเลี่ยงและแก้ไขความขัดแย้งต่างๆ